

VISUR TA PATI RANKA

POVERS BYLA

(E) Amerikos lakūno Povers byla Maskvoje baigėsi. Jis nutestas 10 metų kalėjimo (3 m. kalėjime ir 7 d. darbo stovykloje). Visa byla buvo iš anksto gerai surežisuota. Rudenka neužmiršo nieko. Jam vieningai

taip ir nepavyko sovietams įrodyti, kokio aukštumo lėktuvas buvo numuštas. Maža to: teismo metu net neįrodyta, ar lėktuvas buvo numuštas, ar jis turėjo nusileisti dėl lėktuvo techninio sutrikimo (bylos metu Povers nepasakė, kad jo lėktuvas

kad paskutiniu laiku Ulan Batoras pasidavęs pernelyg didelis "stalinistų" veikimo centras. Kaip žinoma, Molotovas yra vienas didžiausių kaltininkų, atlikusių Lietuvos, Latvijos ir Estijos pavergimo smurto aktą. 1939 m. jis sudarė sutartį su

Vytautas Didysis, Lietuvos Kunigaikštis, prie degančios Kauno tvirtovės prisiekia atkeršyti kryžiuočiams. Šiame sukanka 530 metų nuo Vytauto karūnacijos ir mirties

talkininkavo sovietinė spauda, kuri drauge su Rudenko puolė JAV ir bendrai visus kapitalistinius Vakarus. Šitoks bylos procesas Maskvoje neturi praeityje sau pavyzdžio. Paprastai šnipinėjimo bylos, pagal nerasytą įstatymą, būna pravedamos už uždarytų durų. Gi sovietai elgėsi taip, lyg jie niekad nebūtų turėję nieko bendro su šnipinėjimu. Šios bylos procesas prieš savo akis turėjo keletą tikslų, kurių vienas svarbiausias diskredituoti JAV pasaulio, gi ypač sovietų piliečių, akyse. Tačiau laisvasis pasaulis žino, kad jokia kita valstybė neturi tokio plataus šnipinėjimo tinklo, kaip Sovietų Sąjunga.

Sutelgdami tiek daug dėmesio šiam teismui, Maskva įrodė tik vieną dalyką, būtent, kad jos oro nepažeidžiamumas bei jos raketinė oro gynyba neužtikrina saugumo; kad panašaus tipo lėktuvai yra ne kartą Sov. Sąjungą skersai ir išilgai perskridę. Be to, teismo metu

buvo kliudytas). Taip pat šiuo teismu Chrusčiovas norėjo dar kartą suversti Vakarams kaltę už Paryžiaus konferenciją, kurią jis pats išardė.

MOLOTOVAS SIUNČIAMAS VIENON

(E) Buvęs Sov. Sąjungos užs. reik. ministeris Molotovas paskirtas Sov. Sąjungos atstovu jos komisijoje (IAEO) Vienoje. Apie šį Molotovo paskyrimą sovietinė vyriausybė painformavo IAEO gen. direktorių Sterling Cole.

1956 m. Molotovas, kaip stalinistinės grupės atstovas, buvo patekęs sov. valdžios nemalonėn; jis buvo nustumtas Sov. S-gos užkampin-Ulan Batoran. Šis nuajnas Molotovo paskyrimas Vak. diplomatų yra ne vienodai komentuojamas. Vieni nuomonė, Molotovo atkėlimas į Vakarus reiškias jo kopimą politinės karjeros laiptais į viršų; gi kiti mano, kad Chrusčiovas jį siunčia į Vakarus tik dėl to,

Hitleriu; šia sutartimi Sov. Sąjunga ir Vokietija pasidalijo pasaulyje įtakos sferomis. Tais pačiais metais jis sudarė su Ribentropu taip vad. Ribentropo-Molotovo paktą. Jis yra griežtas rusiškojo imperializmo šalininkas, nesiskaitęs su priemonėmis

DEŠIMTMEČIO PLANAS NAUJŲ KELIŲ TIESIMUI

Kelių ir Susisiekimo direktorius inž. Petriz rugsėjo 5 d. spaudos konferencijoje pranešė, kad numatyta 10 metų plane (1959-1969) visoje Argentinoje susisiekimo kelių išlaidoms padengti yra paskirti 133 milijardai, iš kurių 56 milijardai naujų kelių tiesimui, kurių ilgis 15.000 km.

Pinigai šiam didžiam planui realizuoti bus skiriami iš YPF pajamų ir iš sunkvežimių surinktų mokesčių. Beto kitą dalį pridės vyriausybė.

Kartu su kelių taisymu ir naujų statymu šiame plane įeina ir miestų gatvių taisymas, kurių finansavimas tačiau eis iš kitų šaltinių. Vien tik Buenos Aires miesto gatvėms taisyti yra pramatyta 3,8 milijardų pezu.

Pranešimas Spaudai

Būdamas Paryžiuje Europos Tarybos Patariamosios Neatstovaujimų Valstybių Komisijos posėdžio proga, min. S. Lozoraitis, pasiuntinybės patarėjas J. Baltrušaičio lydimas, turėjo ilgą pasikalbėjimą Prancūzijos užsienio reikalų Ministerijoje. S. Lozoraitis kaip Lietuvos įgaliotasis ministras Paryžiuje turi atitinkamą statusą.

Pakelkui iš Paryžiaus į Romą min. Lozoraitis buvo sustojęs Berne, kur tarėsi su pasiuntinybės patarėju Dr. A. Geručiu.

Montevideo, 1960 m. VIII. 24 d.

ARGENTINOS ŽYDAI NUTAUTĖJA

Argentinos laikraštis "La Razon" rugpiučio 30 d. išidėjo idomų straipsnių apie žydų bendruomenės suvažiavimą Buenos Aires mieste rugpiučio mėnesio pabaigoje. Žydų bendruomenė Argentinoje ta proga atšventė 100 metų gyvavimo jubiliejų, kurio proga iš viso krašto buvo atvykę į sostinę patys didžiausi jų veikėjai.

Iš pasakytų kalbų jubiliejaus proga paaiškėjo idomūs dalykai. Visų pirma sužinome, kad Argentinoje yra apie pusę milijono izraelitų, kad jie šiame krašte yra gerai organizuoti, puikiai įsikūrę, bet kartu pastebimas nutautėjimas — nužydėjimas. Jaunimas jau nebekalba "idiš" kalba, nebeskaito žydiškų laikraščių ir nebesidomi bendruomenės reikalais. Kalbėtojai dėl to buvo labai susirūpinę ir pastatė sau klausimą — "Kur eina žydų jaunimas?" Nutautėjimo svarbiausia priežastimi laikoma materialinis gerbūvis, religijos nepaisymas ir vietinių papročių pamegdžiojimas.

Vienas iš kalbėtojų žydų emigraciją Argentinoje palygino su žydų kadaise buvusia nelaisvė

Babilonijoje, kur žydai buvo nutautėję, nes jiems gerai sekėsi. Su gailėščiu prisimenami anie geri laikai, kai žydai Argentinoje dar kolonijose gyveno ir vertėsi žemės ūkiu, bet kai pradėjo visi bėgti į centrus, praturtėjo, tuo pačiu pamiršo ir savus papročius.

Mums lietuviams idomus yra šis faktas, kad žydai, kurie yra laikomi geriausiai organizuoti ir vieningi, dejuoja dėl tų pačių bėdų, kaip ir mes: dėl jaunimo nutautėjimo, jo sumaterialėjimo, pasidavimo vietiniams papročiams ir įtakai.

Iš to seka viena labai aiški išvada, kad materialinis gerbūvis nedaug prisideda prie tautiškumo išlaikymo. Svarbiausias tautiškumo išlaikymo faktorius pasiilieka visais laikais religija, kuri savais papročiais dar gali palaikyti ir tautybę. Kuomet prarandama religija, greitai prarandamas ir tautiškumas, nes jis nebeturi paskutinės atspirties to gyvo tikėjimo į prosenelių atneštą ir išsaugotą Dievo ir Tėvynės meilę.

"Laiko" korespondentas

ĮVAIRIOS ŽINIOS

● Abiejų Amerikos kontinentų konferencija iš San Jose išsiskirstė. San Jose Kosta Rikoje tarpamerikaninė konferencija išsiskirstė savo tikslo neatsiekusi. Iš konferencijos demonstratyviai pasitraukė Kubos delegacija, joje buvo išskirta Santo Domingo respublika. Galutiniam akte nepasirodė Venecuelos delegatas Ignacio Luis Arcaya. Venecuelos ir Peru delegatų vietoje atstovavęs Raul Barrenechea išėjo į opoziciją. Tokiu būdu Kubos komunistams pavyko šią konferenciją apardyti.

● Kruščiovas antrą kartą atvykta Amerikon. — Kaip sovietų TASS agentūra praneša, Nikita Kruščiovas rugsėjo 20 d. su delegacija atvyks į Vašingtoną dalyvauti 15-me Jungtinių Tautų suvažiavime. Be Kruščiovo atvyks dar Andriejus Gromyko, Valerian Zorin, Sergiejus Winogradov ir Aleksandras Soldatov. Šį kartą Amerika sutiks svečius iš Kremliaus dar su didesniu šaltumu, negu pereiniais metais.

Speliojama, kad Nikita po suvažiavimo apsilankys pas Fidelį Castro į svečius ir aptars ateities planus dėl Pietų Amerikos.

● Molotovas atvyko į Vieną. — Buvęs Sovietų Užsienio ministeris Molotovas, ištikimas Stalino draugas, po trijų metų atostogų tolumoje Mongolijoje vėl buvo paskirtas kaip atominės sovietų įstaigos pirmininkas. Molotovas savo pareigas Vienoje pradėjo eiti rugsėjo 5 d.

Šis naujas Molotovo paskyrimas į Vieną be abejojimo yra jam prarasto prestižo atitaisyimas, bet jis šiandien jau nebevaidina svarbesnės rolės.

● Bonos ir Maskvos diplomatiniai įtempimai. — Kremlius visą laiką užsipuldinėja Vakarų Vokietijos vyriausybė. Praeitą sekmadienį sovietai Bonos Ministeriui Maskvoje įteikė grąsinimo notą. Bonoje ši nota nesukėlė didelio nustebimo. Vak. Vokietija yra jau apsipratus su grąsinimais iš Maskvos.

● Castro galutinai prisijungė prie Sovietų bloko. — Kubos revoliucinė vyriausybė galutinai apsisprendė už prisijungimą prie sovietinio bloko ir nutraukė santykius su Š. Amerika ir Nacionaline Kinija.. Už tai komunistinė Kinija pirmoji buvo, kuri pripažino naują revoliucinę Kubos vyriausybę. Tokiu būdu Kuba pirmoji respublika Amerikos kontinente tapo Sovietinio bloko satelitu.

Tuo pačiu Jungtinėse Tautose vis daugiau balsų atsiras už Raudonosios Kinijos pripažinimą. Kuba, Laos ir kaikuriuos Afrikos naujos

valstybės gali balsuoti už Kiniją; tuomi pamažu darydamos vis didesnės įtakos komunistų naudai.

● Nikita Kruščiovas svečiuose pas suomius. — Prieš keletą dienų Kruščiovas lankėsi Suomijos sostinėje Helsinkyje ir dalyvavo prezidento Heikkomen gimtadienio baivėje, išreikšdamas rusų tautos "draugiškus linkėjimus". Suomiai šiuo Nikitos elgesiu yra pasipiktinę, nes visi dar gerai prisimena, tuos laikus, kai Suomija turėjo ginklu ginti savo teises nuo Sovietų užpuolinų.

● Iš Kubos išvyksta kunigai ir vienuoliai. — Kaip buvo galima tikėtis iš Kubos revoliucinės vyriausybės pusės spaudimo į Bažnyčią, šiomis dienomis tai pasiteisina, nes iš Kubos išvyksta seminaristai, daug kunigų ir vienuolių. Reikia laukti, kad užsieniečius kunigus vyriausybė išvarys ir pradės smarkią kovą prieš Bažnyčią.

● Lumumba nuverstas, kovos tęsiasi toliau. — Rugsėjo 5 d. Kasabubu Abako partijos prezidentas žemutiniam Konge su kariuomene privertė bėgti Lumumbą. Pilietinis karas, kuris Konge vyksta vien praeitą šeštadienį prie Kasai pareikalaavo 400 žmonių gyvybių.

Belgų laikraštis išsamiai praneša apie kalniečių "Asalampasų" giminių, kuri savo priešus suėda. Ši žiauri žmogėdų giminė turi apie 70.000 žmonių ir yra gerai organizuota.

● Maskva reikalauja, kad Raud. Kinija būtų priimta į Jungtinių Tautų skaičių. — Sovietų ministeris Gromyko Jungtinių Tautų sekretoriui Dag Hammarskjöldui įteikė laišką, kuriame reikalaujama, kad Raud. Kinija sekančiame Jungtinių Tautų posėdyje būtų priimta į UNO tarpą kaip lygiateisė narė.

● Bogotoje prasidėjo Panamerikos ūkinė konferencija. — Rugsėjo 5 d. Kolumbijos sostinėje Bogotoje prasidėjo XXI-ji Panamerikos ūkinė konferencija, kurioje dalyvauja 19 valstybių atstovai, tarp jų ir Kubos atstovybė.

Su didžiausiu įtempimu laukiama konferencijos elgos, nes joje bus svarstomi bendri ūkiniai visos Amerikos klausimai, tarp kurių įeina ir Š. Amerikos 500 milijonų paskola Pietų Amerikai. Jau pradžioje konferencijos Argentina ir Brazilija kritikavo šios paskolos pritaikymo būdą. Argentina ir Brazilija norėtų, kad paskola būtų suteikta ilgesniam laikui ir didesniams įrengimams sunaudota, kaip elektrificacijai ir pan.

Argentinos Lietuvių Bendruomenė ir Lietuvai Išlaivimo Centras š. m. rugsėjo 11 d. 12 val. Lietuvių salėje, Brasil 835, Avellaneda, ruošia

TAUTOS ŠVENTĖS PAMINĖJIMĄ.

Programoje: Paskaita, Šv. Cecilijos choro dainos, deklamacijos ir tautiniai šokiai.

Visi lietuviai nuoširdžiai kviečiami dalyvauti šiame paminėjime.

Pasaulio Lietuviai

KOLUMBIJA

(E) Kolumbijos Medellino lietuvių kolonija, ryšium su 20-ties metų Lietuvos okupacija, suruošė protesto savaitę prieš Sov. Sąjungą. Savaitė buvo pradėta liepos 28 d. radijo pusvalandžiu per Radio Cadená Nacional (Kolumbijos Nacionalinį Radijo Grandinę). Šią transliaciją perdavė 8 didesniųjų Kolumbijos miestų stotys. Transliacija buvo pradėta ir baigta Lietuvos himnu. — Liepos 31 d. Medellino vysk. Auxiliaras Medina laikė iškilmingas pamaldas už Lietuvą bei kenčiančius tolimajame Sibire. Taip pat jis pasakė tai dieniui pritaikytą pamokslą. Rugsėjo mėn. pirmą dieną dienoms Medellino aikštėse ir didžiose gatvėse buvo išlipinti atsisaukimai apie Lietuvai padarytą Sovietų Sąjungos skriaudą. Plakatai buvo didelio formato ir nuolat žmonių skaitomi. Rugs. 31 d. lietuviškos moterys, pasi-puošusios tautiniais drabužiais, gatvėse išdalino tūkstančius ispanų kalba paruotų atsisaukimų. Kolumbiečiai juos gaudytė išgandė. Ta proga liet. atstovai aplankė žymiausias laikraščių, kaip „El Colombiano“, „El Correo“ ir „El Diario“, įteikdami redakcijoms atsisaukimų. „El Colombiano“ patalpino apie Lietuvą ir jos kančias keletą straipsnių ir kvietė kolumbiečius paremti lietuvių jų teisinguose reikalavimuose. Rugs. 3 d. protesto savaitė buvo užbaigta dviem radijo pusval. Kolumbiečiai lietuviams parodė pritarimą ir nuoširdumą.

JUNGT. AMER. VALST.

● John Kennedy, kandidatas į JAV prezidentus š. m. lapkričio rinkimuose, sukviėtė pas savę svetimkalmių tautybių grupių veikėjus, norėdamas su jais pasitarti užsienio politikos klausimais, ypač tais, kurie liečia pavergtas tautas. Svečius priiminėjo gubernatorius W. Williams. Iš vakaro buvo paruosta darbotvarka, pagal kurią turėjo padaryti trumpus, trijų-šešių minučių pranešimus tautybių atstovai ir kiti kalbėtojai. Baigdamas kalbą J. Kennedy prašė, kad kiekviena tautybių grupė trumpai išdėstytų savo pageidavimus maždaug dviejų mašinėle rašytų puslapių memorandumuose ir galimai greičiau pasiųstų jam per tautybių skyriaus pirmininką, gub. Williams. Taip pat jis pabrėžė, kad JAV, esant valdžioje demokratams, atsiskakė pripažinti jėga įvykdytą sovietinę aneksiją 1940 metais. Taipogi jis užtikrino, kad išrinkus demokratijai vyriausybę bus ir toliau priešiniams šios aneksijos pripažinimui. Lietuvių grupėje buvo: John Grigalius, geras Kennedy pažįstamas dar iš mokyklos laikų, dabar turįs Mass. valstybėje generalinio prokuroro padėjėjo vietą ir gyvenąs Kennedy kaiminystėje; M. Klyžtė iš New Yorko, Liet. Inform. Centro direktorė; A. Varnas, taip pat iš New Yorko ir „Naujienu“ redaktorius Dr. P. Grigaitis iš Čikagos. (E)

● (E) Atvyko iš Lietuvos. Danutė Sirusaitė, šešiolikametė Elenos ir Jurgio Sirusų dukterė, birželio mėn. 30 d. atvyko iš Lietuvos Amerikon. Karo metu frontas atsikyrė mažą Danutę nuo tėvų ir brolių. Tėvai pasitraukė Vokietijon, vėliau persikėlė į Ameriką, o Danutė liko Lietuvoje. Tėvai ilgą laiką dėjo pastangas dukrai parsivežti Amerikon. Danutės buvusi mokytoja Radvilėkio stotyje jai įteikė Maironio raštus su įrašu, kad Danutė nepamirštų, kad Maironio Lietuva yra ir jos Lietuva.

● (E) Nauja opera. Pastatyta dar viena lietuvių tautinė opera „Duktė“. Tai trečioji kompozitoriaus Klovo opera. Libreto — Tilvyčio ir Gustaičio. Dekoracijos — Songalaitės.

LIETUVIAI IŠTEIGĖ FILMŲ BENDROVĘ

(E) „Film Culture“ redaktorius Jonas Mekas su broliu Adolfu įsteigė nepriklausomą filmų paruošimo bendrovę — „FC Film Unit“ ir įsigijo studiją.

New Yorko apylinkėse liepos mėnesio buvo pradėtas sukurti pirmasis filmas „Guns of the Trees“; tai egzistencialistinė drama, parašyta ir režisuojama Jono Meko. Šiais metais bus sukamas ir antrasis filmas „Hallelujah the Hills“, parašytas ir režisuojamas Adolfo Meko.

MIRĖ INŽ. K. RIMKUS

(E) Š. m. gegužės 22 d. Doverio mieste, Delaware, mirė inž. Kazys Rimkus. Buvo aktyvus visuomenininkas, rėmęs lietuvišką veiklą darbu ir pinigine parama.

ISRINKTA „MIS LITHUANIA“

(E) Š. m. birželio 25 d. prasidėjusios Čikagos tarptautinės parodos progai išrinktos parodoje dalyvaujančių tautų gražuolės. 21 tautos gražuolių tarpe yra ir lietuvaitė, Elena Brazytė — „Mis Lithuania“. „Chicago American“ dienrašties pažymėjo, kad ji kartu su tėvais iš Lietuvos pabėgo artėjant rusų armijai.

BRAZILIJA

„KULTŪROS VAIZDAS“

(E) Tuo pavadinimu pradėtas leisti naujas lietuviškas žurnalas Brazilijoje. Redaguoja St. Vaitkevičius, buv. „Gintaro“ žurnalo, kuris yra susijęs, redaktorius. Naujas žurnalas bus leidžiamas reguliariai kas mėnesį.

PASAULIETISKOS ŠVENTĖS

(E) Maskvos radijas, ateistinės programos metu, paminėjo, kad Sovietų Sąjungoje esą įvesta eilė pasaulietiško švenčių, Radijas pranešė, kad šiuo metu Lietuvoje yra įvestos šios šventės: „Žiemos šventė“, „Pavasario šventė“, „Derliaus šventė“. Toliau Maskvos radijas teigia, kad tuo atveju, kai bažnytinės šventės sutampa su pasaulietiškos šventėmis, bažnyčios esančios tuščios.

● Labiausiai perkama knyga Maskvoj. (E) Neseniai Maskvoj pasirodžiusi Telefono abonentų knyga buvo tuč tuojau išparduota (15.000 egz., kaina 13 rubl.). Paskutinį kartą telefono knyga buvo pasirodžiusi prieš šešius metus. Šiuo metu išleista toji knyga turi 892 ps.; 636 puslapiuose telpa 100.000 abonentų. Įdomu, kad Chruščiovo telefono numerio knygoje nėra; taigi nėra nei užsienio diplomatų, nei žurnalistų.

● (E) „Ekonomiškeskaja Gazeta“ š. m. liepos 29 d. nr.-je patalpinio Sov. Rusijos prekybos ministerio D. Pavlovo straipsnį, kuris pilnai nuskaido šio meto visos Sov. Sąjungos ekonominę situaciją. Per 6 pirmuosius šių metų mėnesius gyventojų pirkimo galia padidėjo 9 %, palyginus su perėtais metais, tačiau pozityvia šio reiškinio pusę pasitinka labai bloga prekių kokybė. Fabrikai rindon leidžia broką; pvz., visos baldų gamybos pentadalis yra su defektais. Kas penktas TV aparatas, vadinamas „Ruby MK 102“, neveikia. Po trumpo laiko mopedas, vardu „Vjarka“, nebetinka naudojimuisi. Nailono kojinių „Kapron“, kurios kainuoja 40 rubl. po dienos, o kartais ir po kelių valandų, išira. Trūksta prekių paskirstymo organizacijos Vienose vietovėse galima gauti tik plonų adatų, kitose — tik storus. Atsarginės auto ir motociklų dalys yra labai didelė retenybė.

● (E) Maskvos radijas š. m. rugsėjo 9 d. pranešė, kad Sov. Sąjunga yra numaciusi padidinti mokyklinių pastatų statybą, tikslu šioje srityje pasiekti Vakarų. Maskva pripažįsta, kad tuo metu, kai milijardai rublių buvo išleidžiami sputnikams, mokyklų statybos programai jau daugiau metų stokojo lėšų. Mokyklinių pastatų stoka vertė daugelyje mokyklų įvesti 2-jū, o kai kur ir 3-jū pamainų mokymą. Šitos pamainos turi neigiamos įtakos vaikų sveikatai.

Uzbekistane, kuris turi virš 8 mil. gyventojų, 40 % visų mokyklų dirbama pamainų sistema (praneša „Pravda Vostoka“ š. m. balandžio mėn. nr.-je). Uzbekistanas yra centrinės Azijos respublika, ir jos gyventojų analfabetų skaičius panašus į kaimyninių Azijos kraštų. Bet ir vakarinėje Sov. respublikoje, Bielorussijoje, padėtis nėra žymiai geresnė. Neseniai Bielorussijos laikraštyje skundžiamasi, kad daugelyje mokyklų dirbama net trims pamainomis ir kad nesimato padėties pagerėjimo. Gi pačioje Rusijoje, pvz. Voroneže, rašo „Pravda“, „iki šiol nėra būtinausių sąlygų, kad mokyklos galėtų normaliai funkcionuoti. Iš 2.350 Voronežo mokyklų (miestas turi 2.400.000 gyv. pusė dirba dviem pamainom; devyniosiose mokyklose dirbama trimis pamainomis. Sovietinė spauda yra paminėjusi, kad kai kuriose mokyklose dirbama net keturiomis pamainomis. Maskvos Iztvestia rašė, kad pernai metais vietoje pažadėtų 500.000 rašomųjų lentų, buvo pagaminta tik 200.000. Sovietų Sąjungoje yra ne tik mokyklų, bet ir būtinausių mokslo priemonių stoka.

IŠ SOVIETŲ SĄJUNGOS IR JOS SATELITINIŲ KRAŠTŲ

NAUJA KOEGZISTENCIJOS DEFINICIJA

Koegzistencija yra ne kas kita, kaip aukščiausia forma klasių kovos, kuri vyksta tarp socialistinės (komunist.) ir kapitalistinės sistemų. Ši nauja koegzistencijos definicija pasirodė „Pravdos“ teoriniame straipsnyje, kurio autorius yra Boris Pomarev. Šiuo straipsniu Pravda pasisako už Chruščiovo koegzistencinę politiką.

SOVIETINĖS INFORMACIJOS APIE UŽSIENIO ŠNIPUS PABALTYJE

„Komsomolskaja Pravda“ sekmdieninėje laidoje patiekia aprašymą apie užsienio šnipų veiklą Sovietų Sąjungoje.

Iš vieno Baltijos aerodromo ruošiantis pakilti lėktuvui, staiga telefonu buvę pranešta, kad atsirado du keleiviai. Netrukus į lėktuvą įsėdo vyras ir moteris ir, lėktuvui pakilus, atstatė pistoletus pareikalavo nutraukti radijo ryšį ir skristi nurodyta linkme. Tačiau lėktuvo mechanikas puolęs užsienio šnipus (kaip laikraštis rašo) ir juos nuginklavo; šių grumtynių pasekoje jis tiek buvęs sužeistas, kad lėktuvusi nusileidus mirė. Laikraštis rašo, kad abu šnipai buvę suimti, bet nenurodomos nei jų pavardės, nei pateikiama informacijų apie bylos kėlimą.

Reikia manyti, kad tai tėra tik sovietinė propaganda, ryšium su paskutiniu metu Sov. Sąjungą apsdusia užsienio šnipų manija.

VENGRIJA

(E) Maskva verčia vengrus mokyti rusų kalbos. Vengrų laikraštis „Csongrad Megyei Hirlap“ rašo, kad rusų kalba yra privaloma visose Vengrijos aukštesnėse mokyklose. Taipogi ruošiami specialūs rusų kalbos kursai suaugusiems. Tai yra dalis programos, pagal kurią Maskva nori praveisti Vengrijos rusifikaciją. Tenka labai paabejoti, ar šios rusinimo pastangos duos Maskvai apčiuopiamų rezultatų. O Vengrijos darbininkai prieš-

nasi automatizacijai. Partijos laikraštis „Nepszabadsag“ rašo, kad darbininkai bijo, jog, įvedus automatizaciją, jie atsidurs be darbo. Laikraštis pripažįsta, kad vienoje virimo krosnių gamykloje, įvedus automatizaciją, daugelis darbininkų buvo perkelti į kitas darbo vietas, kuriose jų atlyginimas žymiai sumažėjęs. Nors laikraštis ir ramina darbininkus, kad, girdi, bedarbė tėra tik kapitalistinių kraštų monopolis, tačiau ragina fabri- kų vadovybes ateityje, įvedant automatizaciją, iš anksto apie tai susitarti su darbininkais.

LENKIJA

(E) Laikraštis „Glos Pracy“ diskutavo anoniminių skundų bei pranešimų klausimą. Nors laikraštis ir apgailestavo jų buvimą, tačiau anoniminių laiškų nepasmerkė, nes jie, girdi, padeda kovoję su negerovėmis.

RYTŲ VOKIETIJA

(E) Paskutiniais metais Maskva vis daugiau bruka vokiečiams rusiškąją komunistinę spaudą: iš 538 verstinių Rytų komunistinio bloko kraštų autorių 407 knygų autoriai yra rusai. Toliau seka Čekoslovakija su 53 knygomis, Lenkija su 33, Vengrija su 19, Kinija su 13, Bulgarija su 7, Rumunija su 5 ir Albanija su viena knyga. Iš Vakarų pasaulio verstųjų knygų pirmoji vieta tenka Prancūzijai su 86 knygomis; toliau siekia Anglija su 48 knygomis, Amerika su 30, Italija su 17 ir Ispanija su 13 knygų.

● Virš ketvirtadali milijono moterų, tarnautojų ir studentų, SED laikraščio „Neues Deutschland“ pranešimu, dalyvavo savaitgalio metu vid. Vokietijos derliaus nuėmime.

Šioje „heroijskoje kovoje“ (SED išsireiškimas!) dalyvavo karininkai ir kareiviai. Net gynybos ministeris dirbo laukuose, netoli Berlyno. Brandenburo apylinkėje visos sekmdieniniai numatytos futbolo rungtinės buvo sustabdytos; sportininkai irgi turėjo dalyvauti derliaus nuėmime.

KAIP MES BUVOME TREMIAMI Į SIBIRĄ

Pergyvenimai tremiant į Sibirą 1941 m.

(Tėsiny)

URALO KALNĖI

Tuo tarpu pasiekėme Uralo kalnus. Traukinys ėmė kopti žaluojančiomis atkalmėmis. Kad ir buvo liūdna, gerėjauši gražiais kalnų vaizdais. Tačiau netrukus žaluojančios sritys liko užpakalyje, ir atsiskleidė kalkakmenio uolų masyvai, o traukinys ėmė šliaužti tamsių tunelių gerklėmis. Pavaikare pasiekėme Svėrdlovską (seniau Jekaterinburg). Nėpatis gana ilgo stovėjimo, neatmenu, ar pasirūpinta išbadėjusiais mūsų skilviais; bene vienintelė mūsų gėrybė buvo vanduo. Švintant stebėjome didelias lentpiūves, iš kur pasiekė aštrus terpentino kvapas. Jau buvome anapus Uralo, ta čiau dar kurį laiką stebėjau vietomis nutrukstamą keterą. Pavaikare patekome į durpynų pievas. Traukinį apspito debesis pikty udų. Tokiu atveju reikėtų užsidaryti langus, tačiau to neleido tirsta vagono vidaus atmosferą. Aštriai susikirto išner-

vinti gryno oro šalininkai (ypač lietuviai ir lenkai) su rėksniais žydais, siaubingai bijančiais udų. Tik išvažiavus iš tos pelkėtos srities, grįžo vagono ramybė. Anksti rytą pasiekėme paskutinę užuralio geležinkelio stotį — Sosvą. Čia buvo galas mūsų kelionės, kuri nuo Starobiejsko truko lygiai dvi savaites.

SOSVA

Mus ištraukė iš vagonų. Daugumas sutūpė ant savo daiktelių, apskuresnieji šoko ieškoti vandens. Netoli tenuėjo, nes susidūrė su kiek atokiau stovinčia sargyba. Buvo matyti, kaip enkavedistai rūšiavo Starobilske atimtus iš mūsų daiktus. Nusilpę tremtiniai ėmė sirgti viduriais. Gydytojų pagalba mažą kę padėjo. Vidudienį įsakyta pasiimti savo likusius daiktus, sustoti ir ilgą rikiuotę ir pajudėjome nurodyta kryptimi. Praėję pro stotį, šiaip taip vilkome kojas kaimo gatve. Staiga apie mus ėmė knibždėti vietiniai žmonės. Vyrų ir moterų apipylė mus

klausimais (nepatikėsite) lenkiškai ir žydiškai: „Jūs iš kur? Mes iš Vilniaus, Kauno, o mes iš Lvovo, Stanislavovo, Lodzės, Krokuvos.“ Palydovai pamatę tokį abipusį susidomėjimą, tuč tuojaus pasirūpino nutraukti šias kalbas, priversdami mus skubiau žygiuoti. Deja, senesni ir liginiai nepaiegi spėti su jaunesniais ir stipresniais. Netrukus atskiri vyrai, paskui ir būreliai, išvarginti žygiuotės ir savo daiktų nešimo, ėmė likti. Sveikesnieji stengėsi padėti nusilpusiems. Tuo būdu atsiliekančių didžio kolonos tvarka krito. Mus varantieji sargybiniai tegalėjo lieti savo pyktį vulgariniais ruso keiksmiais. Tokio akompanimento lydimi, pražygiavome pro lentpiūvės medinę tvorą ir išėjome į miško kelelį, kuriuo mūsų kolona nusitęsė pusę kilometro. Vienas nerovingas žemo ūgio rudplaukis enkavedistas, negalėdamas priaukti priekyje vedančios koloną „draugo“, iššovė iš pistoleto. Tai padėjo, nes virtinė sustojo prie kažin kokio upelio. Patyrėme, kad jo vardas Sosva. Įsakyta sustoti ir galų galė leista atsikvėpti. Gerai atsi-

menu dieną: liepos 6, šeštadienio popietis. Nepraėjo nė ketvirtis valandos, ir smarkesnieji ištroškę vandens ir maudyklės, šoko upen — plovė baltinius, gaudė utėles. Kiti trakė giliai paslėptus maisto likučius ir stiprinosi. Prisitaikę prie vieno būrelio, gavau puoduką juodos kavos: kad būčiau gavęs kę užkasti, nepamenu.

ENKAVEDISTAI ŽEGNOJASI

Vakare po kelių savičių, pirmą kartą teko nakvoti atviram ore, po atviru dangum. Sekmdienio rytą kunigai galvojo kaip atlaiškyti šv. mišias. Suprantama, visiems nebuvo galima to skelbti pranešta tik patikiams. Kad buvome apsisustoje prie upės, gana plačiai išsisklaidę, o nuolatinis judėjimas neleidžia tiksliai visus sekti, taigi nedidelis susibūrimas galėjo būti nepastebėtas. Netrukus geroka vyrų grupė susitelkė apie kunigą, kuris be jokių liturginių apdarų pačiu paprasčiausiu būdu atlaikė švenč. Auką po sovietinių dangum. Iš tolo stovėdamas, pastebėjau įdomų dalyką. Antai, vienas sargybinis,

stebėdamas visą būrelį ir išvydęs suklaupusius vyrus, tarytum kažin ką atsiminė: ir jis ant vieno kelio priklaupė, nevikriai bei nedrąsiai žegnojosi, įtariamai dairydamsis aplinkui

PASKUTINĖS KELIONĖS ETAPAS

Apie vidudienį pasirodė „viršininkai“. Išrikiuoti žengė tiltu uosto link. Čia jau paruoštos dvi didelės valtys (barkos). Į jas mus su savo daiktai ir suvarė. Plaukėme Sosvos akštupio kryptimi. Vienoj vietoj į mus artėji tokia pat valtis ir su panašiu kroviniu. Gal anie jau buvo baigę savo kančias, ar jiems sugalvojo naują vietą. Prasilenkiant išgirdome lenkų kalbą šauksmus: „Nepasiduokite! Ištvermės!“ Atsakėme įvairiais šūkiiais. Nuostabu, kad sargybiniai, budį pakilioje vietoje, nelyginat gandralizdyje, visai nereagavo: matyt jautė nieko nelaimės. O mes, dainuodami pilnas liūdesio dainas, plaukėme toliau. Veltui akis ieškojo gyventojų sodybų: mus teldėjo kažin kokie pakrančių krūmai ir karklynai. (Bus daugiau)

Lietuvos taikos sutartis su Sovietų Rusija

Lietuvos-Sovietų santykiuose suėjo ir sueina dar viena sukaktis: 40 metų nuo Lietuvos taikos sutarties sudarymo su Sovietų Rusija. Sutartis buvo pasirašyta Maskvoje 1920 m. liepos 12 d. Lietuvos Steigiamajame Seime buvo ratifikuota rugpjūčio 6 d., o įsigaliojo tą pačių metų spalio 14 d., kai Maskvoje, Užsienio reikalų komisarijate, buvo pasikeista ratifikacijos dokumentais. Sutartį iš Lietuvos pusės pasirašė Tomas Narusevičius, Petras Klimas, Simonas Rozenbaumas, Juozas Vailokaitis ir Vytautas Račkauskas. Iš Sovietų Rusijos pusės pasirašė Adolfas Joffe, Julijonas Marchlevskis ir Leonidas Obolevskis.

"GERA VALIA VISIEMS AMŽIAMS"

Lietuvos taikos sutartis su "Rusijos Federacine Socialistine Tarybų Respublika" buvo gražiai surašyta. Jau pačioje įžangoje Lietuva ir Rusija pabrėžė esančios "tvirtai pasiryžusios teise ir teisingumu pagrįsti patvarius pamatus ateities savitarpio santykiams, kurie abiem valstybėms ir jų gyventojams suteiktų visą rimties ir gero kaimynų sugyvenimo labą". Visam pasauliui yra žinoma, kaip pasielgė Maskva ilgainiui su "teise ir teisingumu" Lietuvos atžvilgiu.

Dar būdingesnis ir pats svarbiausias sutarties nuostatas buvo I straipsnis, kurio turinys buvo toks:

"Remdamasi Rusijos Federacinės Socialistinės Tarybų Respublikos paskelbtąja visų tautų teise laivai apsispręsti ligi joms visiškai atsiskiriant nuo valstybės, kurios sudėtyje jos yra, Rusija be atodairių pripažįsta Lietuvos Valstybės savarankiškumą ir nepriklausomybę su visomis iš tokio pripažinimo einančiomis juridinėmis sėkmėmis ir gera valia visiems amžiams atsisako nuo visų Rusijos suvereniteteto teisių, kurių ji yra turėjusi Lietuvos tautos ir jos teritorijos atžvilgiu. Kad Lietuva buvo kuomet priklausiusi Rusijai, tas faktas neuždeda Lietuvos tautai ir jos teritorijai jokių pareigų Rusijos link".

Sovietų Rusijos atsisakymo nuo Lietuvos nebuvo galima aiškiau išreikšti, kaip čia parašyta. Rusija Lietuvos buvo atsižadėjusi jau ir Lietuvos Brastos sutartim (tarp kaizerinės Vokietijos ir Rusijos), bet tai buvo sutartis su trečiaja valstybe, ne su pačia Lietuva. Čia gi buvo atsižadėta visų teisių į Lietuvą "visiems amžiams", tiesioginėje sutartyje su Lietuva. Tačiau, Lietuva gavo greit įsitikinti, kad Maskva tyko susigrąžinti Lietuvą ir tas Maskvos pasižadėjimas "visiems amžiams" truko tik — 20 metų. Tokie trumpi yra Maskvos "amžiai".

SIENŲ KLAUSIMAS NEIŠSPRĖSTAS IKI ŠIANDIEN

Lietuvos taikos sutartis su Sovietų Rusija smulkiai nusakė sienas tarp abiejų šalių. Jos tuomet negalėjo būti realios dėl to, kad tam tikrus plotus buvo užėmusi Lenkija, tokiu būdu įkišdama kylį tarp Lietuvos ir Rusijos. Bet ir tais laikais, kai Sovietų Sąjunga turėjo realių galimų Lietuvai suteikti sie-

nas, taikos sutartyje sužymėtas — ji to nedarė. Ir nedarė iki šiandien. Dar ir dabar yra kai kurios taikos sutartyje sužymėtos sritys išskirtos iš Lietuvos respublikos ir valdomos, pvz., Gudijos.

NUOSTATAS, KURIS BUVO LAUŽOMAS NUO PAT PRADŽIOS

Ketvirtuoju straipsniu buvo nustatyta, kad abi susitariančios šalys apsiima "neleisti savo teritorijoje kurtis ir būti vyriausybėms, organizacijoms arba grupėms, kurios stotasi sau tikslą ginklu kovoti prieš antrą susitariančią šalį..." Bet Maskva tiek prieš sutarties sudarymą, tiek po jos, per visą laiką netik leido, bet ir pati organizavo komunistinius sanbūrius kovai prieš "Nepriklausomą Lietuvą, siekiant nuversti esamą santvarką ir įkurdinti komunistinę sovietinę. Kasmet iš Rusijos į Lietuvą slapta buvo siunčiami Rusijoje apmokyti agentai prieš valstybinei pogrindžio veiklai. Su Lietuvos liaudimi jie nieko bendro neturėjo, kaip neturi nieko bendro dabartinis sovietinis režimas, atvežtas į kraštą raudonarmiečių šarvuočiais.

Ne be karčios ironijos galima pasiskaityti sutarties penktame straipsnyje, kad Rusija apsiima gerbti Lietuvos neutralumą.

APGAVO SU 100.000 DEŠIMTINIŲ MIŠKU

Sutartyje, žinoma buvo ir nuostatų apie tarpusavio pasikeitimą piliečiais, buvusiais tuo met antroje susitariančioje šalyje.

Nuostatai apie gražinimą Lietuvos turto taip pat nebuvo pilnumoje įvykdyti. Lietuvos vyriausybėms dar ilgai teko tuo klausimu su Maskva derėtis ir ginčytis. Bibliotekos, archyvai ir tie ne visi buvo gražinti, kaip pažadėta

Bet akivaizdžiausią skriaudą Maskva Lietuvai padarė su pažadėtu taikos sutartim mišku. XII str. antroje pastraipoje buvo nustatyta: "Artimiausiose prie Lietuvos sienų vietose ir, kiek galima, arčiau prie plukdomųjų upių ir geležinkelių duoti Lietuvos vyriausybei teisę kirsti miško iš 100.000 dešimtinių ploto, nuolatos pateikiant per dvidešimt metų vieną po kito kertamuosius plotus..." Smulkmenas turėjo nustatyti mišri komisija. Dėja, visos Lietuvos pastangos išgauti to miško nors dalį nuėjo niekais, nes Maskva pasiūlė tokių tolimų užkampių plotus, kad transportas būtų būtų buvęs brangesnis už pačią medžiagą. (E)

• (E) Kolchozininkai nenoriai eina į darbus. Vengrijos laikraštis "Nepszabadsag" skundžiasi, kad kolchozininkai atvyksta į darbą trimis valandomis vėliau nustatyto laiko. Jie vėluoja dėl to, kad jie turi savo privačius sklypus ir jiems pavšvenčia daug laiko. Kolchozininkai teisinasi, kad jiems buvo pažadėtos 8 valandų darbo dienos, taip pat mašinos, kurios turėtų pagreitinti visą darbą. Nežiūrint visų vyriausybės pažadų, kolchozams mašinų trūksta ir didesnioji dalis darbų turėjo būti atlikta rankomis.

Kiekvienais metais švęsdami tautos šventę mes prisimename tuos didingus laikus ir ypatingai Lietuvos Didžiojo Kunigaikščio Vytauto asmenybę, kuri kaip šviesus stulpas iškyla mūsų istorijoje.

Vytautas Didysis buvo tikras Lietuvos valdovas, savyje sujungęs pačias geriausias tautos vado savybes: proto aštrumą, valios tvirtumą, narsumą kovoje su priešais. Pastebėjęs bet kokį priešų bruzdėjimą, jis tuojau pat stengdavosi jį užgniaužti, neleidamas jo išsiplėsti. Tuometiniai Lietuvos priešai buvo kryžiuočiai, su kuriais Vytautui teko dažnai susiremti, kol galutinai juos prie Žalgirio sutriuškino.

Tačiau Vytautas turėjo priešų ir savo namiškių tarpe. Teko jam dažnai kovoti ir savo gimnainiui Jogailai, kuris smurtu buvo apgavęs Vytauto tėvą Kę-

Tuo metu Vytauto Didžiojo garsas pasklido plačiai po visą Europą, jam lenkės rusų kunigaikščiai, jo pagalbos prašė totoriai, jį pripažino pats Romos imperatorius Zigmantas, kuris net patarimų sau klausdavo pas jį. Vytautą kvietė čekai į savo sostą, jam siuntė visi kunigaikščiai dovanas, pripažindami jo teisėtą valdžią.

Tokiam didžiam valstybės vyrui kunigaikščio titulas buvo permenkas. Vytautas tai gerai suprato, todėl nutarė vainikuotis Lietuvos karaliaus vainiku. Jis norėjo Lietuvą padaryti savistovią valstybę.

Savistovi Lietuva galėjo būti tik tada, kai ji turėjo savo karių. Tuo tikslu 1429 metais Lucke Vytautas sušaukė didelį suvažiavimą Rytų Europos reikalams spręsti, tuo pačiu išdėstyti savo karūnacijos mintį. Suva-

sumanymui entuziastingai pritarė visi suvažiavimo dalyviai, net ir pats Jogaila. Tačiau tam pasipriešino Lenkijos didikai. Toks lenkų nemandagus elgesys labai užgavo Vytautą ir Lietuvos bajorus. Suvažiavimas pasibaigė, nepasiekęs savo tikslo.

Tačiau Vytautas nenuleido rankų, nežiūrint lenkų didikų pasipriešinimo jis nutarė apsvainikuoti. Bet būdamas tokiuose atvejuose labai atsargus, pirma pasirošė betkokiems netikėtumams: iš bajorų gavo ištikimybės priesaiką ir sustiprino kariuomenę.

Vainikavimosi dieną paskyrė Marijos gimimo šventę — rugšėjo 8 d. Tą dieną buvo suvažiavę ir svečiai, bet karūnos nesulaukė. Karaliaus karūną buvo paties Romos popiežiaus Martyno V pasiūsta, bet prie Lenkijos pasienio pasiuntiniai buvo sulaukyti. Vainikavimas turėjo

LUCKE VYTAUTO DIDŽIOJO SUŠAUKTAS SUVAŽIAVIMAS 1429 M.

tu. Bet Vytautui pavyko išstiprinti Lietuvoje ir patraukti visų lietuvių simpatijas į save.

Jogaila trokšdamas didelės garbės, pasidavė lenkų įtakai, vedė Lenkijos karalaitę Jadvygą ir 1385 metais Krevės pilyje pasirašė su lenkais sutartį, pagal kurią Lietuva buvo prijungta prie Lenkijos. Vytautas tuo tarpu suorganizavo gerą kariuomenę ir 1392 m. Lietuvą galutinai išlaisvino iš Lenkijos globos, pats pasivadinęs Lietuvos Didžiuoju Kunigaikščiu, kuriam priklausė visa Lietuva su rusų žemėmis iki pat Juodųjų Jūrų.

Žiavime dalyvavo Romos imperatorius Zigmantas, popiežiaus legatas, Čekijos ir Vengrijos karaliai, Jogaila su savo palydovais ir didikais, daug kitų valstybių pasiuntinių, Lietuvos ir Rusijos žymesnieji kunigaikščiai.

Pats Vytautas priiminėjo svečius, juos vaišindamas. Vytauto galybė atrodė pasiekusi aukščiausią viršūnę. Pats Romos imperatorius Zigmantas, įvertindamas Vytauto didžiūnus nuopelnus apkrikštijant lietuvių tautą ir sujungiant į vieningą valstybę, pasiūlė jam vainikuotis. Tam

būti atidėtas. Vytautas dėl tokio lenkų elgesio buvo labai sukrėstas ir vainikavimo dienos jau nebesulaukė, nes tų pačių metų spalio mėn. 27 d. mirė, turėdamas 80 metų amžiaus.

Dar prieš mirtį Vytautas Lietuvą valdyti pavėdė Jogailai, nes įpėdinio nepalikto. Tokiu būdu dėl lenkų intrygų šis Vytauto kilnus troškimas tapo neįvykdytas. Lietuva liko su Lenkija surišta, kas Lietuvai sudarė daug kivrčių vėlesniais laikais ir baigėsi visiškų santykių nutraukimu.

Vox

IVAIROS ŽINIOS

TARPTAUTINIS TEISININKŲ KONGRESAS HAMBURGE

(E) Š. m. rugpjūčio 8 d. prasidėjo tarptautinis teisininkų kongresas Hamburge. Tai 49-tas "International Law Assotiation" kongresas. Ši tarptautinė teisininkų draugija buvo įsteigta 1873 metais. Hamburgo kongrese dalyvavo apie 750 teisininkų; jie atstovavo 37 tautas. Šiame kongrese dalyvavo taip pat Sov. Sąjungos, Lenkijos, Čekoslovakijos, Vengrijos, o taipogi naujų Afrikos valstybių teisininkai. Svarstomos šios temos: apie tarp. vandenų teisę, visuomenės teisę, apie privačios nuosavybės nacionalizavimą, oro teisės nepažeidžiamą bei stratosferą, teisinę atominės energijos panaudojimo problemą; sovietiniams atstovams pasiūlius dienotvarkėn buvo įtraukta problema, liečianti tarptautinį nusiginklavimą. Kongresas tęsėsi iki š. m. rugpjūčio 13 d.

DVI NAUJOS VALSTYBĖS AFRIKOJE

(E) Š. m. rugpjūčio 2 d. dar viena Afrikos valstybė pasiskelbė nepriklausoma. Tai vakarų Afrikos Nigerio kraštas (nesukeisti su Ni-

gerijos respublika). Nigerio kraštas turi pustrčio milijono gyventojų. Anksčiau jis sudarė dalį Prancūzijos vakarų Afrikos kolonijos. Tačiau ir ateityje jis liks Prancūzijos bendruomenės nariu.

Kelioms dienoms praėjus, š. m. rugpjūčio 5 d. pasiskelbė nepriklausoma ir sekanti vakarų Afrikos valstybė — Haute-Volta (Aukštutinė Volta). Ji irgi liks Prancūzijos bendruomenės nariu. Ir šį kartą Chruščiovas buvo vienas iš pirmųjų su sveikinimais bei pasiūlymais "glaudžiai bendradarbiauti"...

ANGLAI RADO GERESNĮ KELIĄ KOLONIALINEI PROBLEMAI IŠSPRĖSTI

(E) Šiuo metu, kai JT ieško kelių išspręsti Kongo problemą, anglams panašią problemą racionaliai pavyko išspręsti Njassalande. Njassalandas gaus praplėstą autonomiją: afrikiečiai sudarys ministerių daugumą; taipgi jie sudarys daugumą krašto įstatimadavystėje. Šitai duos afrikiečiams progos sekančių kelių metų bėgyje pasirošti savistoviam valdymuisi.

SOVIETINIAI LAIVAI SU PASLAPTINGAIS KROVINIAIS KUBOJE

(E) Pastebėta, kad nuo š. m. birželio 18 d. sovietiniai laivai reguliariai kas savaitę atvyksta Kubon su paslaptiniais kroviniais. Paskutiniom savaitėm apie 200 technikų iš sov. kraštų atvyko Kubon. Iš sov. laivų iškraunamos dėžės su didžiausiu atsargumu. Manoma, kad tai gali būti atskiros lėktuvų arba raketų dalys. Taigi, Maskva vis giliau kiša savo nagus į Kubos vidaus reikalus.

• Kubos komunistų partija eina iš vien su Castru. — Kuboje komunistų partija pagyrė Castro laikyseną prieš š. Ameriką ir pabrėžė reikalą glaudžiai bendradarbiauti su Sovietų Sąjunga, kuri padėsianti P. Ameriką apvalyti nuo "jankių". Kai Herteris pareiškė, jog Maskva neturi teisės kištis į Amerikos reikalus, Gromyko jam atsakė, kad Sovietų Sąjunga yra "įsipareigavusi" padėti Kubai ir kitoms valstybėms. Vienu žodžiu Maskva duoda suprasti, kad ji savo "globą" ir toliau plės P. Amerikos kontinente.

MOKSLAS - MENAS - LITERATURA

KULTŪROS FONDO KLAUSIMU

Nežiūrint visų neigiamų reiškinų — nutautėjimo, išsisklaidymo ar palaipsnio atsitolinimo nuo lietuviško kamieno, Argentinos lietuviai tebesudaro vieną tautinį branduolį. Kasdieniniuose santykiuose su argentiniečiais ar kitataučiais pasilieka lietuviškas, nežiūrint pilietybės, asmeniškų įsitikinimų ar pasiskaidymų.

Negalime, todėl, nesidomauti visa tuo, kas Argentinos visuomenei primena apie Lietuvą ir lietuvius įvairiais atvejais. Kad ir nenorėtumėm, visa tai tiesioginiai liečia visus ir kiekvieną iš mūsų.

Nors didelė dauguma tautiečių neprisideda prie nuolatinio garsinimo Lietuvos Tautos reikalų, jos kultūros savybių, jos meno grožio, jos įpatybių ir pasižymėjimų įvairiose srityse, mūsų laimei tebelieka nedidelis skaičius pasišventusių asmenų, kurie tą svarbų uždavinį išpildo pagal išgales. Jie dirba už mus visus ir jų veikla tebeplaikoma tam tikroje aukštumoje lietuvių vardą Argentinos gyventojų akyse. Tie asmenys yra neskaitlingi ir jų skaičius kas kart mažėja. Vieni jų išvažiuoja į kitus kraštus ieškoti geresnių gyvenimo sąlygų, kiti pasitraukia iš gyvųjų tarpo, treti pavargsta ir ima rūpintis vien asmeniškais reikalais. Gali atsitikti, kad mus pažins vien kaip tautiniai mirusius asmenis, kurie gyvena, dirba, valgo ir miega, bet kurie nesudaro jokios aukštesnės vertybės savo kilmės atžvilgiu.

Ką galėtumėm padaryti, kad prie to nebūtų prieita?

Dirva yra labai plati, bet šiuo kart panagrinėkime vien skubiausius pareikalavimus.

Turime asmenų, kurie atstovauja mūsų tautą ir, tuo pat metu, kiekvieną iš mūsų kaip narius Argentinos lietuvių visuomenės, Argentinoje veikiančiuose padalinuose tarptautinio masto organizacijų. Jų tikslas — mūsų ir kitų pavergtųjų tautų išlaisvinimas. Lietuvos vardo ir reikalų atstovavimas plačiausia prasme. Tų mūsų atstovų užnugarui turėtų būti visa 20.000 Argentinoje gyvenantys tautiečiai. Tikrovėje, minėtieji atstovai ne tik negauna jokio atlyginimo, ne tik turi padengti iš savo lėšų visas keliones ir kitas išlaidas, bet tankiai dar prideda savo pinigų prie minėtų organizacijų vietos administracijos išlaikymo. Nekalbėsim apie laiką, kurį nutraukia nuo šeimos, darbo, poilsio.

Kiek sykių mūsų jaunimo tautinių šokių ir dainų sambūriai garsino lietuvių vardą plačiosios šio krašto visuomenės tarpe? Maža kas iš mūsų pagalvojo, tačiau, kad daugelio jų tautiniai rūbai buvo išgyti nuosavom lėšom; kad niekas jiems neatlygino už laiką ir keliones į repetitijas ar pasirodymus, kas į metus sudaro tūkstančius pesų, ku-

riuos daugelis narių padengia iš savo uždarbio; kad jaunimo sąstatai galėtų būti skaitlingesni, jei būtų iš ko parūpinti tautinius rūbus tiems, kurie jų išgyti nepajėgia, kad pasirodymai galėtų būti dažnesni, jei būtų kaip nuvykti su reikalingom priemonėm į reikalingas vietas.

Neseniai miesto centre buvo rodoma kino filma, kurioje gražiai pasirodė mūsų tautiečiai, kurioje skambėjo lietuviška muzika ir dainos, kurioje lietuvių vardas buvo puikiai pagarsintas. Vien dėl to buvo verta užpildyti kas dieną kino salę, išpirkti bilietus iš anksto. Daugelis tautiečių, tačiau, apie filmą bendrai neišgirdo... Antra vertus, ar kas pagalvojo pagerbti tuos vaidintojus, kurie tikrai užsitarnavo mūsų visuomenės padėkos ir pripažinimo?

Paminėtieji yra vien keli pavyzdžiai iš daugelio, kuriuos kasdien sutinkame.

Jei bent kiek įvertiname lietuvių vardą, pripažinsime, kad atėjo metas sudaryti sąlygas paramai ir paskatiniui tų tautiečių, kurie neša ant savo pečių svarbią lietuvių atstovavimo Argentinoje našą. Ta parama pirmoje eilėje turi pasireikšti reikalingų išteklių sudarymu.

Ne vienas iš mūsų nenuskriaus tų savęs paaukodamas tam tikslui keliadesimt pesų, ne viena draugija kažin ką pralaimėtų surengdama bent vieną parengimą į metus minėto reikalo paramai. Reikalinga vien truputis supratimo, geros valios ir organizacijos. Argentinos Lietuvių Kultūros Fondas įgalintų mus pasiekti minėto tikslo. Fondo išteklius sudarytų laisvi įnašai pavienių asmenų ar organizacijų ir Fondo tvarkymas galėtų būti pavestas Argentinos Lietuvių Organizacijų ir Spaudos Tarybai.

Kaip žinoma, Fondo įsteigimo mintis rado labai palankaus atgarsio Taryboje. Tenka pridurti, kad yra asmenų ir organizacijų, sutinkančių padaryti Fondo užuomazgą.

Šiais žodžiais norima atkreipti Argentinos lietuvių visuomenės dėmesį į būtiną, senai pribrendusį reikalą ir paraginti, kad kiekvienas apsvaistytų padėtį bei padarytų savo išvadas. Tenka išpėti, kad Fondo keliu neišspręsim iš karto visų mūsų kolonijos reikalų. Fondo dėka niekas nepraturtės ir niekas nieko nenustos. Bet jei ši lietuviška talka padės išlyginti virš minėtų nedateklis ir palengvins išlaikyti tinkamą aukštumą Argentinos lietuvių vardą, čia ir užsieniuose, būsime pilnai pasiekę mūsų kuklaus pirmutinio tikslo. Kas žino, gal toliau, laiku bėgant, Fondas įgalins mus spręsti ir kitus, sunkesnius ir platesnius Argentinos lietuvių visuomenės klausimus.

Ateitis parodys.

Leonardas Sruoga

Buenos Aires, 1960-IX-1 d.

NAUJAS "KNYGŲ LENTYNOS" NUMERIS

(E) Pilnus naujų knygų, surikiuotų pagal tarptautinę dešimtainę bibliografinę klasifikacijos sistemą, sąrašus skelbia kas antras mėnuo Vytauto Sauliaus leidžiama "Knygų Lentyna". Tačiau jos ketvirtasis numeris pasirodys tikrai rugsėjo mėn. pabaigoj ir apims gegužės-rugpjūčio mėn. išleistas knygas. Žemiau paminėsime tik svarbiausius šio pusmečio leidinius. BENDRYBĖS. Išleisti: platesnis "Draugo" knygyno ir trum-

3. VISUOMENINIAI MOKSLAI. Pranciškonų gimnazijos Antonianum, Čikagos aukšt. liuan. mokyklos Gintaras bei Marianapolio leidinys anglų kalba. Išleisti ALTOs suvažiavimo (1959 m. gruodžio mėn.) knyga, SLA deimantinės sukakties seimo darbai ir raportai. B. Railos 1946-1958 m. straipsnių politikos, visuomenės, idėjų klausimais rinkinys. Tamsiausioji prieš aušrą yra stambiausioji šio skyriaus knyga (448 psl.). Iš sveti-

dešimtmetį, išleido knygeles (New Yorke ir Rochesteryje). Specialus leidinys skirtas ir 10-sioms Š. Amerikos lietuvių sportinėms žaidynėms. Svetimomis kalbomis išspausdintos mokslinės studijos: prof. Dr. A. Paplausko Ramūno "L'education physique dans l'humanisme integral" ir Dr. P. Reklaičio "Die Burgkirchen in Litauen".

7. LITERATŪRA. Poezija: M. Černeckytės-Sims "Ant kryšk. senų" ir R. Kisieliaus "Pirmoji sėja". Ateitininkams jų žurnalas "Sukūrys" (Čikagoje) išleido J. Račkausko paruoštą "Daug dainelių". Apysaka: P. Andriušio "Rojaus vartai". Romanas: 1958 m. antro pusmečio. Tai didelis nuostolis muzikos (dainų) skyriui. Šiomet turime tik Maž. V. Alanto "Tarp dviejų gyvenimų".

9. ATSIMINIMAI: A. Kutkaus "Dainininko dalia" ir kan. M. Vaitkaus "Keturi ganytojai" (R. kat. arkivyskupai Matulevičius, Karevičius, Skvireckas ir gr. kat. vyskupas P. Būčys). Italijoje pasirodė vilniečio J. Kalinausko (1835-1907) biografija, J. Calofaro parengta, ir pavadinta "Al Carmelo attraverso la Sibiria".

93/99 ISTORIJA atstovauja viena lietuviška knyga — Vaclovo Biržiškos "Praeities pabirus" ir 3 svetimomis kalbomis: K. J. Čeginsko "Die Russifizierung und ihre Folgen in Litauen unter zaristischer Herrschaft", J. Jakšto "Das Baltikum in der Kreuzzugbewegung des 14. Jhs." ir L. Schultz'o "Die Verfassungsentwicklung der baltischen Staaten seit 1940".

"Knygų Lentynos" spausdinama 300 egz., iš jų apie 100 prenumeruojama ir 200 siunčiama lietuvių laikraščių, žurnalų ir knygų leidykloms bei savo ir kitaučių mokslo įstaigoms įstaigoms plačiame laisvajame pasaulyje. Dabar dar liko Nr. 1 dešimt egz., taigi prenumerata dar nesustabdyta. Metams 1,50 dol. visose šalyse, išskyrus JAV ir Kanadą, — ten 2,50 dol. Pini-gus siūsti pašto perlaida: Mr. A. Ružancovas (Liet. Bibliogr. Tarybos Vadovas), 1132 N. Walnut Str., Danville, Ill., USA. Tuo pat adresu kviečiami siūsti savo leidinius laisvojo pasaulio leidėjai. Svarbu surinkti ir paskelbti "Knygų Lentynoje" visus lietuviškus leidinius, net ir smulkesnius. (A. R. — R.)

pas Immaculata leidyklos katalogai, Lietuvių Enciklopedijos XX tomas bei vienintelė knyga vaikams — Algis Trakys ir taksuokas Šleivys — pagal pirmo lietuviško piešto filmo (kartūno) rankraštį.

1. FILOSOFIJA. Išleista kun. Dr. V. T. Žiūraičio disertacija "Das Wesen der menschlichen Persönlichkeit".

2. TIKĖJIMAS. Pasirodė katalikų katekizmas, išverstas iš labai paplitusio Vokietijoje *Katholischer Katechismus der Bistümer Deutschlands*; Tomo Kempečio "Kristaus sekimo" vertimo trečiasis leidimas (vertė O. Labanauskaitė) Novena į Šv. Kryžių; Mary save us (Sibire ranka rašytos maldaknygės angliškast vertimas) ir Catalogus custodiarum Lituaniae (T.T. Pranciškonų JAV-se).

KAIP REMIAMAS TAUTISKAS DARBAS

Žinomas pramonininkas p. Leonas Muskėtas, turįs muzikalių instrumentų parduotuvę, yra palaikytojas tikro lietuviško, tautiško veikimo. Rugsėjo mėnesio pradžioje pataisė ir sustygo pianą lietuvių parapijos salėje, kuris naudojamas Šv. Cecilijos choro repetitijoms.

Per Radijo Valandėlės parengimą pianas vėl galėjo naujai sustyguotas be trukūmų tarnauti meninei programai. Šis sutaisymas buvo įkainuotas 600 pesų, bet buvo maloniai paaukotas, atsisakant priimti betkokį atlyginimą. Už šį patarnavimą širdingai dėkoja Radijo Valandėlės Vadovybė.

momis kalbomis knygų žymėtinot: kun. Dr. J. Gutausko Dieu et la religion de l'enfant ir P. Zundės "Allgemeinbildende Schulen in Sowjetlitauen".

4. KALBOTYRA. V. Pėteraičio Lietuviškai angliško žodyno II laida buvo seniai laukiama; pirmoji jau išsparduota.

5. TAIKOMIEJI MOKSLAI. Pašto ženklų albumas "Lietuva" yra tikra dovana filatelistams.

6. MENAS, SPORTAS. Muzikos žinių žurnalas su savo priedais gaidomis nepasirodo nuo Lietuvos Dr-jos dainų rinkinilio "Už jurių marių". Atskiru leidiniu paminėjo savo sidabrinę sukaktį Wyomingo Klonio Lietuvių R. K. Parapijų chorų Dainos dr-ja. Tautinių šokių grupės, minėdamos savo pirmąjį

VISŲ LIETUVIŲ DĖMESIUI!

Paskutiniuoju laiku, mūsų tautiečiai, kurie reikalingi įvairių dokumentų, dažnai kaikiurių įstaigų yra siunčiami į rusų ambasadą gavimui dokumentų. Mielus tautiečius perspėjame, kad tokiu atveju jie raštu pareikalautų rekomendacijos, kad vėliau galėtų tarnauti kaip medžiaga įrodymui, jog neteisėtai buvo pasielgta. Tuo pačių Lietuvių Bendruomenė darys pastangų išaiškinti tuos reikalus Argentinos Užsienių Reikalų Ministerijoje.

p. IGNAS PADVALSKIS

Argentinos Liet. Bendruomenės Pirmininkas

Rimčiai

RUGSĖJO 8-JI DIENA

Kai piktasis žaltys išiveržė į pirmųjų tėvų namus ir sugundė juos suktais viliojimais, jie suklupo ir nusidėjo. Užsitrenkė tada laimingojo rojus vartai, ir Adomas su Jieva išėjo šios ašarų pakalnės keliais veido praktike pelnyti duoną. Pasaulis apsiniaukė. Dievas tartum, toliau pasitraukė nuo pirmųjų tėvų. Tačiau Jis jiems paliko didelę viltį ir išganyto pažadą. Ir dabar pasaulis laukė Moteriškės, kuri ateis į šį pasaulį kaip Aušros Žvaigždė ir sutrins žalčio — gundytojo galvą.

Ta moteriškė atėjo Nekaltos Mergelės pavidale, kurią gražioji Senojo Testamento "Giesmių Giesmė" pasitinka šiais nepaprastais palyginimais "Kas yra ta, kuri ateina kaip užtekanti aušra, graži, kaip mėnulis, išrinkta, kaip saulė, didinga, kaip kariuomenė tvarkingai išrikiuota".

Taigi nuodėmingiems pragaro vartams naikinti ir išniekintam rojui atgauti Dievas pasirinko ne kokius nors matomųjų kariuomenių pulkus su narsiais vyrais ir aštriais ginklais, bet pačią tyliąją šio pasaulio Mergelę, neturtingą, tačiau garbingą ir švento gyvenimo tėvų — Jokimo ir Onos — dukterį Mariją.

Šitaip išikūnijo žmonių viltis. Nuodėmės tamsybės prasisklaidė, o pragaro vartai sudrebėjo prieš Dangaus Vartus, sudrebėjo prieš Mariją. Dėl to tikintieji su tokiu džiaugsmu šiandien garbina Marijos gimimą — rugsėjo aštuntąją.

II

Rugsėjo aštuntoji — mums, lietuviams, brangi dar ir kitu atžvilgiu. Tą dieną nepriklausomybės laikais visa Lietuva pasipuodavo trispalvėmis vėliavomis, visame krašte sustodavo darbas, bažnyčių varpai sušaukdavo žmones iškilmingoms pamaldoms, po kurių minios užplūsdavo gatves bei susirinkimų sales ir čia toliau tęsdavo Tautos Šventės minėjimą.

Rugsėjo aštuntoji — didžiojo Lietuvos valdovo Vytauto karūnavimo diena. Vytautas dar prieš savo gyvos galvos turėjo daug gerbėjų ir draugų. Pavyzdžiui, tuometinis Romos imperatorius Zigmantas, pritariant katalikų Bažnyčios atstovams ir kitų šalių karaliams, pažadėjo Vytautui atsistoti karališkąją karūną. Vilniaus mieste jau viskas buvo paruošta iškilmėms. Minios lietuvių ir daugybė Lietuvos draugų laukė tos didžios valandos — kad pamatytų karūną ant senelio Vytauto galvos. Išaušo 1430 metų rugsėjo aštuntoji — Vytauto karūnavimo diena. Ir staiga apsiniaukė gražioji Vilniaus padangė. Mat, lenkų vadovai, iš pavydo nepakęsdami Vytauto garbės ir galybės, sutrukdė pasiuntinius, kurie iš Romos gabeno į Vilnių Vytautui karūną. Pasiuntiniai grįžo namo ir karūnavimo diena buvo atidėta vėlesniam laikui. Bet 80 metų

senelis Vytautas to paniekinimo nebeatlaikė ir mirė tų pačių metų, spalio mėn. 27 dieną.

Taip, Marijos gimimo šventėje visi dorieji lietuviai prisimena Vytautą ir su pagarba mini jo didžiuosius darbus. Vytautas buvo netik talentingiausias to laiko valdovas, prieš kurį lenkėsi net ir daugelio Europos galiūnų galvos, bet jis atmintinas ir kaip katalikų Bažnyčios bei jos tikėjimo globėjas. Juk Vytauto rūpesčiu buvo apkrikštyta visa Lietuva. Jis pats su draugų būreliu keliavo į Žemaičių kraštą ir ten lietuviškai aiškino tikėjimo tiesas. Jo pastangomis buvo iš pagrindų atnaujinta gražioji Vilniaus katedra. Taip pat jam globojant buvo įsteigta pirmoji Žemaičių vyskupija ir katedra Varnių miestelyje. Čia netrukus atsirado ir pirmasis žemaičių vyskupas Motiejus Trakiškis. Istorija išvardina visą eilę Lietuvos miestų ir miestelių, kuriuos Vytautas papuošė gražiomis bažnyčiomis.

Deja, Marijos gimimo šventę Lietuva šiandien švenčia slapta — su kančia širdyje ir ašaromis akyse. Taip pat ten suniekintas ir Vytauto Didžiojo vardas. Marijos ir Vytauto vardus ten užstojo raudonųjų pragaro vartų šešėliai.

O tačiau lietuviai, kaip ir pirmieji tėvai, praradę rojų, taupo kantrybę ir širdies gilybėj slepia viltį: ateis palaiminta diena ir Dangaus Vartai sugriaus raudonuosius mūrus. Vėl suskambės Lietuvos bažnyčių varpai Marijos garbei, o visame krašte plevėsuos švelnios trispalvės Vytauto Didžiojo garsai.

LABDARYBĖS VEIKLA LIETUVOJE

Savo laiku lazaristai ir šaritės lietuvių tarpe gražiai darbavosi. Nors pikta carų priespauda juos išnaikino, bet jų veiklos pėdsakai liko, o laisvės metais vincentiškoji labdara atgijo. Ji reikišė per šv. Vincento Pauliečio Draugiją. Paminėkime keletą pavzdžių.

Labdarą gyvai rėmė ir vykdė Žemaičių vyskupas, paskui arkivyskupas Pranciškus Karevičius MIC. Kas jam nuo kuklaus pragyvenimo likdavo, viską pavesdavo vargšų šalpai.

Vienas didžiųjų šv. Vincento Pauliečio pasekėjų Lietuvoje buvo Dievo Tarnos arkiv. Jurgis Matulaitis MIC. Kunigaudamas jis energingai organizavo darbininkus, gynė jų reikalus. Karo metu vadovavo 200 vaikučių prieglaudai, pats dideliu pasišventimu parūpindamas jiems maistą, kurą, rūbus, Valdydamas Vilniaus vyskupiją, tarp kitko, savo vilą pavertė lietuvių pabėgėlių-našlaičių prieglauda, gynė juos nuo blogų žmonių puolimų, tardamas: "Neleisiu, kad dėl mano kaltės bent viena kūdikio ašara nukristų". 1918 metais įsteigia Vargdienių arba Nekaltai Pradėtosis Švč.

RELIGINIAI MOTYVAI SOVIETŲ LITERATŪROJE

Nors ir visomis valstybinio smurto priemonėmis religinė mintis Sovietų Sąjungoje yra slegiama ir persekiojama, tačiau ji, lyg stebuklu, prasiiveržia ne vien praktikos gyvenime, bet ir pačių komunistų kontroliuojamoje literatūroje.

Štai "Literaturnoje Gazetoje" (1959 m. 99 Nr.) pralindo jauno ruso poeto N. Koržavino eilėraštis, kuriame tarp kitko sakoma: "Kokiu matu tu, bažnyčia išmatuota, kad tavasis reginys vilioja į tolius? Kuo tu amžinai švieti prie Nerlio? Tiesa, neaukšta ir nedidelė, bet taip puikiai parengta, kad visiems tu sukeli augštybių pajautimą!"

Tas augštybės bei amžinybės, tas amžinojo grožio ir gyvenimo prasmės tarp gerio ir blogio

pajutimas atsispindi šiame eilėraštyje, kuriame yra toji pati idėja, kaip "Sursum corda" melodijoje, kurią gieda Bažnyčia prefacijos metu. Poetą N. Koržaviną jaudina jau nebe komunizmo ir marksizmo idėjos, bet amžinybės ilgesys.

Pastaruoju laiku net dvi apysakos: Sergiejaus Lvovo — "Spasite naši duši" (Išgelbėkite mūsų sielas) ir V. Gendrikovo "Čudotvarnaja" (Stebuklingoji) yra skirtos religinei minčiai. S. Lvovo minėtoje apysakoje vienas veikėjas savo laiške rašo:

"Sputnikas nulėkė į dangų, bet grįž į žemę pelenais. Tai galima pasakyti ir tai nebus primityvu. Bet pats išaiškinimas yra sudėtingesnis: sputnikas pakilo į fizinį dangų, kurį stu-

NAUJAS VYSKUPAS — MARIJONAS ČESLOVAS SIPOVIČIUS AUDIENCIJOJE PAS SV. TĖVĄ JONĄ XXIII

miestas vieną gatvę pavadino jo vardu, nors velionis garbės žmonei neiškojo. Jis šv. Vincentą Paulietį pagerbė ne tik labdaros darbais, bet ir savo sukurtą poeziją. Vieną tokią giesmę spausdiname kitoje šio laikraščio vietoje.

Kaune bei Marijampolėje panašiai darbavosi kun. Juozas Nikodemas Stakauskas MIC ir kiti. Buvo visa eilė tikrai uolių labdaros apaštalų ir kunigų ir pasauliečių ir vienuolių.

Į ATEITĮ

Kadaise Kristaus tarti žodžiai: "Vargšų visuomet turėsite su jumis", tebegalioja ir šiandien. Sielos ir kūno vargšų netrūksta. Bendrai, lietuviuose labdara gyvai reikišė per šv. Vincento Pauliečio Draugiją, Bendrą Amerikos Lietuvių Šalpos (BALF) ir kitokiais būdais.

Tegu Vargdienių Šventojo dvasia ir toliau lietuvių gaivina taip, kaip gaivinosi ir troško didis Lietuvos labdarys kun. J. Tilvytis MIC, tardamas:

"Pašauk, Dievuli, veikėjų tėvynei, Su labdarybės jėga stebuklinga Ruošty mūs šaliai ateitį laimingą". Kurie, uolumą Vincento atminę, Kun. Stepas Matulis. MIC

dijuoja astronomija, bet ne į dvasinį dangų, kurs yra žmogaus sieloje ir klauso Dievo. Religija ir mokslas tai dvi skirtingos knygos, pirmoji ieško žmogaus pažinimo, gi antroji — tikėjimo".

Toliau tas pats Lvovo veikėjas stengiasi suderinti protą su dvasia ir susijaudinęs bei sumišęs suunka: "Kodėl mano motina, ilgai negaudama laiško iš mano tėvo karo metu, rasdavo paguodą tikėjime? Ir žymūs mokslininkai, kurie tikėjo į Dievą? Ir kodėl krikščionybė gyvuoja tiek amžių ir kodėl nuolatatos žmonės eina į bažnyčią?"

J. Kazakovo apysakoje "Nikišteinii taini" (Niekšiškumo paslaptys) vienas berniukas ieško "amžino žodžio", kuris iš karto turi "atidengti visas paslaptis". Ir jis aprašo tą žodį, kad jį pradės žiūrėti nebyliai, kurie laukia amžinojo žodžio, kad jis iš karto atidengtų visas sielos paslaptis".

Jauni sovietiniai rašytojai ir poetai kiekvienas savaip užduoda sau gilius klausimus ir ieško į juos atsakymo. Kiekvienas savaip, bet visi ieško kažko dvasinio, nes materializmas yra apvylęs juos. Be to ruso siela, kuri buvo giliai religinė negali pasitenkinti vien tik materija, ji ieško gaivalingai Dievo.

Neseniai vienas rusų rašytojas, pasirašęs slapyvardžiu Abram Terc savo rankraštį iššmugeliavo į Prancūziją, kur jį lenkai emigrantai atspausdino. Apysaka pavadinta "Sud idiot" (Eina Teismas). Šioje apysakoje Abram Terc pasirodo kaip nihilistas, bet jo nilizmas yra nukreiptas prieš jos tardytojus ir visus prokurorus.

Apysakos veikėjas Karlinski sako: "Net pati mintis, kad man po 25 ar 40 metų reikės mirti, yra nepakenčiama. Labai baisu žinoti, kai tavęs nėra, o kiti gyvena. Svarbiausia, kad nieko nebus po mirties, nieko niekuomet, per amžių amžius. Jei įmestų į pragarą, tai būtų ir ten geriau. Tegu spirgina keptuvėje, bet visdėlo pasilieka sąmonė". Dėl ko jie (bolševikai) atėmė tikėjimą? Asmeninį nemirtingumą pakeitė komunizmu? Ar gi galvijas — žmogus gali turėti kitą tikslą kaip pats save?" Bolševiko santykis su mirtimi yra visai kitoks negu tikinčio žmogaus. Mirtis bolševikam labai nepatogi, net ir "nepadori", jie vengia apie ją kalbėti, stengiasi ją nutylėti, jie gėdijasi mirties. Jei numirėlis nebuvo herojus-didvyris, tai po laidotuvių stengiasi jį greitai pamiršti. Toks yra oficialus komunistų santykis su mirtimi. Bet asmeninis santykis yra visai kitoks: bedieviai bijo mirties ir negali jokiū būdu jos paslėpti. Asmeninio nemirtingumo ilgesio, kuris yra kiekvienam žmogui įdiegtas, negali patenkinti joks žemiškas rojus, jokia valdymo sistema. Tą ilgesį gali patenkinti tik tai mūsų gilus tikėjimas į Dievą, nemirtingumo autoritą.

Todėl ir sovietų jaunieji rašytojai iš esmės ir širdies gilumoje ilgisi tikėjimo šviesos, Kristaus Evangelijos ir amžinojo gyvenimo, kurį Jis yra pažadėjęs. Jokie priespaudos varžtai nepajėgs išmušti iš žmonių širdžių to ilgesio, kurį pats Dievas yra įdėjęs. J. Gobis

Rašo Pijus Gudelevičius

MARIJOS ŠVENTOVĖS PAVĖSYJE

Iš Ispanijos pajudėjau Prancūzijos link. Teko dar kartą pravažiuoti senosio Ispanijos miestus: Avilą, Mediną de Campo, Valladolidą, Palenciją, Burgos ir diena išausus važiuojame per kalnuotą šiaurės Ispaniją, kuri pasipuošus žaliais miškeliiais, dirbamų laukų plotais, vilomis ir gražiais viešbučiais, kuriuose turtingieji madridiečiai praleidžia didesnę karštos vasaros dalį.

PRANCŪZIJOS PASIENYJE

Vakarop pasiekėme Prancūzijos pasienio miestelį Hends. Mandagūs muitininkai patikrinę pasus, labai lengvai praleido pravažiuoti sieną. Prancūzijos pusėje tuojau pat į akis krito geresnis traukinių sutvarkymas ir daug geriau ir puikiau įrengtos geležinkelio stotys.

Traukinys gražiai vingiavo Pirinėjų kalnų papėdėmis Liurdo linkui. Kartu su manim važiuo vienas kunigas, kuris priklauso tai pačiai Betharram vienuolių kongregacijai, kuri darbuojasi Sagrado Corazon, Bs. Aires. Šis simpatiškas tėvelis man smulkiai nupasakojo apie Pirinėjų miestus ir jų įdomybes. Jis aprodė ir savo centrinį vienuolyną ir Pirinėjų vasarąjimo centrą Pau, garsų su savo kaziniais.

Pirinėjų žaliuose pievose ir prie gražių miškelių matėsi daug palapinių, kuriose stovyklauja jaunimas, slėniuose baltavo prinokusių javų laukai. Traukinys tarpais visai priartėdavo prie kalnų, kurių laiką vingiavo paskui sriaučių kalnų upelį.

LIURDO ŠVENTOVĖJE

Jau iš tolo išvydome didingą Liurdo Marijos šventovę viename šone, o kitame seną Liurdo pilį, užpakalyje palikdami riogsoji rausvus Pirinėjų kalnus, apsidengusius amžinuoju sniegu.

Liurdas juk tai tas palaimintas miestas, tas ramus žemės slėnis, kuriame prieš 100 su viršum metų pasirodė Dievo Motina vargingai mergaitei Bernadetai. Šiandien šis miestas traukia į save viso pasaulio maldininkus. Kaip laimingas pasijunti, galėdamas savo akimis išvysti tą šventą vietą...

Pirmasis mano vizitas Liurde, susitvarkius ir apsistojus viešbutyje, buvo Liurdo grotas, kurioje didinga stovi naturalaus didžio Dievo Motinos balta statula, kuri tačiaus žvakių dūmų aptemdyta, bet dėlto nenustoja savo grožio. Po Marijos kojomis sudėjau ir aš visus savo ir man pavestųjų reikalus bei intencijas.

Pasimeldęs prie grotos, grįžau į viešbutį vakarienei. Bevalgant vakarienę, užgirdau, kad nuo grotos prasideda vakarinė žvakių procesija. Greitai užkandęs, išskubėjau prie grotos, bet ji buvo jau uždaryta, teko ieškoti kitos išeities: iš kito kalno kampo artėjo kita procesija, į kuria tuojau įsijungiau.

VAKARINĖ ŽVAKIŲ PROCESIJA

Procesija tęsėsi apie dvi valandas, kuri paliko man labai gily išpūdį: tarytum didžiulė šviestų jūra nusidriekusi per visą didžiulę aikštę. Giesmių aidai ir žvakių šviesa susiliejo krūvon ir visų širdis kėlė aukštyn prie Dievo. Nuolatiniai Ave Ave

garsai atsimušė į kalnus, Šioje procesijoje dalyvavo angliakasiai su savo uniformomis, savo šviesomis ir su savo darbo įrankiais. Kaikur matėsi ir lignonų, vežamų kartu.

Kitos dienos anksti rytą nukubėjau išklausti Šv. Mišų, priimti Komuniją ir pasimelsti. Pasimeldęs apžiūrėjau bažnyčią su jos skaitlingais altoriais. Priesimeną pasakyti Marijos Bernardetai žodžiai: "Šičia bus pastatyta koplyčia ir daug žmonių eis procesijose". Šiandien iš tos koplyčios pasidarė visai graži bažnytelė.

Laikui bėgant šios koplyčios neužteko maldininkam, buvo po jos apačia pastatyta kita daug

šiuo atžvilgiu yra tikrai švarus ir mielas miestas.

Pats miestas stovi Pirinėjų papėdėje, apsaugotas nuo žvabūjų jūros vėjų. Priešais stūkso senoviška didelė pilis, kuri buvo anksčiau pasienio tvirtovė tarp ispanų ir prancūzų karalijų, dabar tarnauja kaip muziejinis paminklas. Į šią pilį galima užvažiuoti specialiu vežimėliu — traukinėliu ant vielos.

PO ŽEMĖS URVUS

Prie Liurdo kiek toliau pavažiavus yra taip vadinami Betarano urvai, kurie yra 20.000 m. senumo. Sumaniau ten apsilonkyti. Teko važiuoti su ekskursantų grupe gražios Gavės upės pakraščiais. Pačiuose urvuose galima matyti įdomius gamtos reiškinius: kaip formuojasi ak-

didesnė bažnyčia, kurioje yra sukabinta daugybė padėkos votų Marijai už suteiktas malones. Neužteko nė šios bažnyčios, po jos apačia vėliau buvo pastatyta didelė Rožančiaus bazilika, kurioje randasi 15 altorių, atvaizduoti penkiolikai Rožančiaus paslapčių.

1958 m. švenčiant 100 metų jubiliejų nuo Marijos apsireiškimo netoliese buvo kalne pastatyta didžiulė Šv. Pijaus X vardo bazilika, kuri yra dar nebaigta. Tokiu būdu prie grotos randasi ne viena, bet keturios įvairių didžiųjų bažnyčios, kuriose nuolatos meldžiasi žmonės. Beto ir pačiame mieste randasi parapijos ir kitos bažnyčios.

LIURDO MIESTAS

Netoliausia prie bazilikos randasi moderniai įrengta lignoninė, kur atvežti lignonai yra savanorių prancūzų mergaičių veltui aptarnaujama. Pačiame mieste verda nuolatos gyvenimas kaip didmiestyje: kasdien čia atvyksta ir išvažiuoja nauji maldininkų traukiniai ir autobusai. Todėl nenuostabu, kad visas miestas pilnas devocinųjų krautuvų: viešbučių, kavinių, tačiau niekur nesimato restoranų, nei kitokių panašių nakties lokalių. Liurdas

mens kolonos, kaip susidaro marmuro klodai, alabastras, bei kiti mineralai. Nusileidus išdžiūvusios upės vaga galėjome stebėti, kaip iš viršaus sudrėkęs mineralas slinkdamas žemyn sukietėja lyg titnagas. Teko net pasivažinėti laiveliu, lyg toje "Dieviškoje Komedijoje" parašytoje italų poeto Alighieri Dantės, kur sielos vežamos laiveliu į požemius.

Po geros valandos mūsų kelionės požeminiais takais, vėl atsidadūrėme prie Gavės upės kranto, kur stovi gražus viešbutis. Grįžome atgal į Liurdą, iš kurio pirmuoju vakariniu traukiniu išvykau į pietryčius per Bordaux Šveicarijos linkui.

Tikrai buvo gaila palikti Liurdo šventovę ir tų jaukiai ramų slėnį, kur po amžinuoju sniegu apdenktų kalnų kojomis gulė Marijos miestas, dangelio širdžių ilgesis ir viltis.

Benevolenza dėkoja lietuviams

Italų Unijos draugija Argentinoje "Unione e Benevolenza" per Lietuvos Bendruomenės pirmininką atsiuntė padėkos laišką už dalyvavimą Lietuvos Tautinių Šokių grupės jų šventės proga liepos 23 d.

LIETUVIAI SPORTININKAI ROMOS OLIMPIADOJE

(E) Nuo 1896 m. kas ketvirtį metai ruošiamos tarptautinės sporto olimpiados. Šiais metais 17-ji olimpiada rugp. 25 d. Romoje. Šių sporto olimpiadų kūrėjas-baronas Pierre de Coubertin. Tai didysis devyniolikto šimtmečio optimistas, kuris tikėjo tiek į atskiro žmogaus, tiek į tautų gerumą.

Iki šiol olimpiados įvyko: Pirmoji — 1896 m. Atėnuose. Antroji — 1900 m. Paryžiuje, Trečioji — 1904 m. St. Louis, Ketvirtoji — 1908 metais Londone, Penktoji — 1912 m. Stockolme, Šeštoji — 1916 m. Berlyne (dėl karo neįvyko), 1920 m. Antverpene, Aštuntoji — 1924 m. Paryžiuje, Devintoji — 1928 Amsterdame, Dešimtoji — 1932 m. Los Angeles, Vienuoliktoji — 1936 m. Berlyne, Dvyliktoji 1940 m. — Tokio (dėl karo neįvyko), Tryliktoji — 1944 m. Londone (dėl karo neįvyko), Keturioliktoji — 1948 m. Londone, Penkioliktoji — 1952 m. Helsinkyje, Šešioliktoji — 1956 m. Melburne.

Olimpiados žaidimus atidarė Italijos prezidentas Gronchi. Šioje olimpiadoje dalyvauja 7.000 sportininkų iš 85 kraštų. Viso pasaulio sportininkai jau dabar jaudinasi šios pasaulinės Olimpiados staigmenomis. Turint galvoje, kokie sunkūs reikalavimai yra statomi sportininkams, norintiems dalyvauti Olimpiadoje, galima tik džiaugtis, kad šių metų Olimpiadoje Romoje dalyvauja ir keletas lietuvių, turinčių gerus šansus laimėti olimpinį laurų vainikus.

Norisi ypatingai pabrėžti du Lietuvos sportininkai, kurie tarptautinėje arenoje yra jau daug kartų sėkmingai pasireiškę. Savo srytyje jie yra visos Sovietų Sąjungos čempionai. Tai Birutė Kalėdienė, moterų ieties meisterė, ir Algimantas Baltušnikas — disko meisteris. Sulyginus Kalėdienės ir Baltuš-

niko pasiektus iki šiol rekordus su kitų tautų tos pačios sporto šakos rekordais, aiškiai matosi, kad šie lietuviai turi geriausius šansus Romos Olimpiadoje "paguldyti ant menčių" visus kitus varžovus ir laimėti pirmasias vietas.

Kaip sunku kitoms konkuruojančioms tautoms pasiekti Kalėdienės ir Baltušniko rekordinių lygių, pasirodė kaip tik šiom dienom Vokietijoje. Abi Vokietijos dalys, tiek Vakarų, tiek Rytų, turi daug stiprių sportininkų. Buvo prarastos atrenkamosios varžybos. Ir kas pasirodė? O gi tai, kad atrinktieji rekordistai nepasiekė lietuvių sportininkų lygio. Štai keli įdomūs sugretinimai:

Geriausias Vokietijos disko metikas Milde pasiekė 52,53 m., tuo tarpu Baltušniko rekordas yra 55,3 m.; geriausia Vokietijos ieties metikė Stroessenreuter ietį numetė 50,63 m., latvė Ozalina 53,97 m., o Birutė Kalėdienė yra numetusi 54,88 m.

Tai žymūs skirtumai lietuvių sportininkų naudai. Žinoma, pačioj olimpiadoj dar gali būti visokių staigmenų. Mes gi linkime, kad lietuviai sportininkai, kurie pasiekė Romą ar iš Rytų, ar iš Vakarų, pasiektų olimpiadoje laimėjimų, kuriais lygiai džiaugsis lietuviai vienoje ir kitoje geležinės uždangos pusėje.

Tik vieno dalyko mums labai gaila: Kodėl neduodama teisė turėti savas Lietuvos komandas? Kodėl lietuviams, dalyvaujantiems, tarptautinėje arenoje Sovietų Sąjungos komandų sąstata, neleidžiama dėvėti savojo Lietuvos krašto spalvos? Kodėl Maskva nuskriaudžia atskirų tautų sportininkus, įvilkdama visus į vieną uniformą? Lietuvių ir kitų tautų įžymiais sportininkų gabumais naudojamosi, bet visą garbę pasiima sau Maskva.

Išpūdziai iš Š. Amerikos

Rašo p. L. Kančauskas

Po pusantros savaitės svečiavimosi Klevelande, vėl autobusu pasileidom į kelionę, bet jau šį kartą Kanados link, kur tiek daug tremties dienų draugų yra. Po penkių kelionės valandų jau buvome ant JAV-Kanados sienos, kur buvo patikrinti dokumentai ir pėsti perėjome muitinę bei sieną. Muitinėje mūsų bagažo visiškai netikrino tik palinkėjo laimingai kelionės. Tiesa, prie muitinės kabo didelis šūkis: "Sveiki Amerikiečiai atvykę į Kanadą".

Visi Amerikoje gyvenantieji be jokių sunkumų gali įvažiuoti ir išvažiuoti iš Kanados kai tuo tarpu Kanadoje gyvenantieji gali į JAV įvažiuoti tik turėdami Kanados pilietybę arba turi gauti oficialius valdžios leidimus.

Pervaziavus Kanados sieną po maždaug valandos laiko privažiavome Niagaros krioklį, kuris yra žinomas visame pasaulyje. Kadangi buvo gražus šeštadienio rytas, tai eilės automobilių iš visų pusių važiuojo prie Niagaros krioklio. Pirmą Kanadoje mūsų apsistojimo vieta buvo Hamiltonas, kur mus pasitiko mano žmonos draugė su savo vyru. Čia pasijutome tartum savo brolių namuose, nes netik mus įvairiai vaišino, bet ir siūlėsi mus nuvežti, kur tik mes norime. Jau tą pačią dieną po pietų mus vežiojo po gražųjį Hamiltoną o sekmadienį mus nuvežė prie Niagaros Krioklio, kad galėtume šiuo milžino galybę iš arti pasigrožti. Tikrai puikus vaizdas kokio savo gyvenime dar neteko stebėti iš arti. Neveltui tūkstantčiai turistų sekmadieniais čia suvažiuoja iš Amerikos ir Kanados tolimų apylinkių. Dar Amerikoje būnant mums lietuvių pasakojo apie gyvenimą Ka-

nadoje, kuris esąs sunkesnis. Deja, mes to sunkumo ir skirtumo nelabai galėjome pastebėti, nes ir čia lietuviai gražiai gyvena. Tiesa, čia uždariai yra žemesni kaip Amerikoje ir žmonės tenka daugiau pasispauti, kada nori įsigyti namus ar automobilius.

Kadangi dar Argentinoje gyvenami žinojome, kad Londone, Kanadoje yra prieš 2 metus iš Argentinos nuykę ir apsigyvenę žemaičiai, tai panoromė juos netikėtai aplankyti. Gerasis mūsų šeimininkas vieną popietę nuvežė ir kai pradermė žemaičių duris ponis žemaitienė iš nustebimo vos negavo širdies smūgį. Tuoj paskambino netoli gyvenančiai savo sesutei, kuri yra vedusi su Jonu Kiaupa, t. y. Argentinoje gyvenančios Br. Marenholcienės broliu, kad yra netikėtai svečių iš Argentinos. Ponia Keimipienė nepaprastai nustebė ir susirūpino, kad negalės mūsų kaip reikiant priimti, nes visiškai tam nepasiruošusi. Tuoj su žemaičiais nuykome pas Kiaupus ir ėmėme vesti bendrus pasikalbėjimus apie Argentiją ir ten gyvenančius J. Kiaupos gimines; brojį Petrą ir sesutę Bronę Marenholcienę bei jų šeimas.

Teko žavėtis puikiai gyvenančiais Kiaupais, kurie tik iš darbo per 11 metų jau įsigijo du namus, puikiausią automobilį, bei namų įrengimus. Jie labai apgailėstavo, kad nepasiekė iš Argentinos atsikviesti pp. Marenholcus.

Prieš porą metų iš Argentinos nuykę žemaičiai taip pat jau turi nuosavus namus, kuriuos ruošiasi iškeisti į didesnius, kad galėtų išnuomoti bent vieną butą o čia išnuomotas butas moka skolą už namus. Ponia žemaitienė dar gerai nesustiprėjusi po didelio sužeidimo. Ją smarkiai sužeidė pravažiuojantis auto-

(Nukelta į 8 psl.)

ROSARIO

• Generolo Jose de San Martin šventėje dalyvavo lietuviai. — Rugpjūčio 17 d. Rosario mieste buvo švenčiama generolo Jose de San Martin 110 metų sukaktis nuo jo mirties. Ta proga Rosario miesto valdyba pakvietė lietuvius dalyvauti Argentinos išlaisvintojo mirties sukakties paminėjime. Lietuvius grupė šį pakvietimą maloniai priėmė ir tinkamai šventės dalyvavime pasiruošė: lietuvės mergaitės: I. Užkurytė ir O. Tyčionytė su tautiniais drabužiais ir su gėlėmis palydėtos žmonių grupės. Šios šventės proga lietuvių pasirodymas sukėlė gyvą susidomėjimą argentiniečių tarpe.

• Aukotojai gėlių, nupirkę Generolo Jose de San Martin šventės proga. — P. Daugis — \$ 40, M. Klimas — 30, A. Kalainis, kun. J. Margis, J. Papeckys, J. Liutkevičius, M. Gruzdis po \$ 20, J. Vajėga, R. Simanuskienė, E. Gabartienė, p. Matulienė, T. Užkurienė, M. Plepienė, p. Valčiukas, V. Seniūnas, A. Svarlys, S. Tyčionis, M. Bytautas, T. Rautabonė, J. Ašmonas, A. Lišys, E. Savanauskas, Z. Stasevičius, I. Plepys, D. Rudys, K. Liutkevičius, A. Latvėnas, E. Abalas, A. Lukošius, V. Zagrackienė, U. Vincūnienė, J. Staškauskas, S. Andrijauskienė, K. Kriaučiūnienė, O. Kiaušienė, A. Pundys, Vyt. Seniūnas po \$ 10, P. Beltramino, p. Petruškevičienė, J. Saračinskienė, L. Samauskienė, S. Žiemielenė, A. Kalainienė, kun. K. Černiauskas, O. Vilutienė po \$ 5.

Visiems aukavusiems Rosario Lietuvių Bendruomenės Valdyba tarią širdingą acdū.

Pirmininkas J. Papeckys
Sekretorius A. Kalainis

• P. Samanauskas rugpjūčio mėnesio viduryje lankėsi Buenos Aires pas savo pažįstamus. Buvo apsisostojęs pas p. Pijų Sakalauską, Avellanedoje, iš kur aplankė savo draugus Buenos Aires mieste ir apylinkėse. Ponas Samauskas lankėsi ir parapijoje, "Laiko" redakcijoje. Pasibaigus atostogų laikui, p. A. Samanauskas vėl sugrįžo į Rosario.

• Ponų Užkurių šeima, gyvenantią Pueblo Nuevo, c. 2 - 587, aplankė svečiai iš Buenos Aires: pp. Irenė V. de Narglewicz ir šeima: Graciela, Eduardas, Susana, Juozas ir Aloyzas. Svečiai gerėdamasi Rosario įdomiais parkais, aikštėmis ir grynų oru praleido gražiai laiką, už ką lieka didžiai dėkingi ponų Užkurių šeimai: už malonų priėmimą, vaišingumą ir visą atostogų praleistą laiką Rosario. Tuo pačiu metu iš Rafaela buvo atvykusi Ona Valčiukas.

Dėkingi svečiai

BERISSO

• Keliaujanti Marija. — Kun. Aug. Steigvilos pastangomis Berisse Gyvojo Rožančiaus draugija įsigijo Fatimos Marijos statulėlę, kuri eina per šeimas. Kiekvienoje šeimoje, kur randasi statulėlė yra kalbamas rožančius. Marijos statulėlei p. Zėnonas Juška padarė labai gražią medžio dėžutę, kokių 500 pežų vertės, kurią p. Juška padovanojo.

Gyvojo Rožančiaus Brolijos Valdyba nuoširdžiai dėkoja kun. Aug. Steigvilai už parūpinimą Marijos stovyklės ir p. Zen. Juškai už padovanotą gražią medžio darbo dėžutę.

• Berisse ir La Platoje gyvenantieji lietuviai profesionalai ir studentai. — Dabartiniu metu Berisse ir La Platoje gyvenančių lietuvių tarpe yra šie mokslus baigusieji ir bestudijuojantieji:

Profesionalai — Dr. Petras Leipus, Dr. Jonas Šipaila, Profesorė Valancija Bukauskaitė, Farmaceutikė Balaišytė, Buhaltarė Elena Volytė.

Studentai Medicinos fakultete — La Platoje — M. S. Gruča, M. S. Valantinėlis, M. S. Leonardas Petronis, M. S. V. B. Stundžia, M. S. Gedrutis Zagrakalis, M. S. Jonas Valuntas, Odontologijos fakultete — D. S. Marytė Zubauskaitė, D. S. Rikardas Stulas, Chemijos fakultete — K. S. Jonas Markevičius, Teisės fakultete — T. S. Nilda Ramanauskaitė.

* KIRPYKLA "OLGA" — Iga laikis plaukų sušukavimas (karštas ir šaltas, atliekamas moderniškoms mašinomis ir naujais metodais. Priimama mokinės —

Olga Jasinytė - Vitkauskienė, Wilde, Av. Gen. Cadorna 85.

AUKOTOJAI PETRO KARAVAIČIO LAIDOTUVEMS

- \$ 3000 — A. Aleliūnas
- „ 3000 — J. Sprindys
- „ 3000 — J. Laučius
- „ 500 — A. Bružikas
- „ 500 — Bružikienė
- „ 500 — R. Lugones
- „ 500 — A. Rinkevičius
- „ 500 — E. Rakauskas
- „ 500 — P. Baltakis
- „ 300 — L. Rysselis
- „ 300 — S. Geidimaukas
- „ 300 — J. Mičiūdas
- „ 300 — A. Mičiūdas
- „ 250 — A. Zienka
- „ 200 — S. Mežinskas
- „ 200 — S. Petraitis
- „ 200 — K. Nacius
- „ 200 — V. Balčiūnas
- „ 200 — V. Rastauskas
- „ 200 — S. Šulnis
- „ 200 — I. Balčiūnas
- „ 200 — D. Rudėnas
- „ 200 — B. Likas
- „ 200 — S. Stanaitis
- „ 200 — A. Rastauskas
- „ 200 — Jankauskas
- „ 200 — A. Adomaitis
- „ 200 — A. Kairys
- „ 150 — E. Čecys
- „ 150 — I. Pilkas
- „ 140 — Navikienė
- „ 100 — A. Misiūnas
- „ 100 — P. Bilevičius
- „ 100 — S. Džiugis
- „ 100 — T. Pupelis
- „ 100 — J. Rudėnas
- „ 100 — A. Rapko
- „ 100 — M. Galeckas
- „ 100 — K. Černiauskas
- „ 100 — E. Galeckaitė
- „ 100 — A. Slepikas
- „ 100 — P. Špirka
- „ 100 — S. Rysselis
- „ 100 — A. Peruazas
- „ 100 — S. Eidietis
- „ 100 — Paulauskas
- „ 100 — Stanaitis
- „ 100 — K. Maslonis
- „ 100 — L. Viskaitis
- „ 100 — L. Dermuroso
- „ 100 — A. Jonaitis
- „ 100 — P. Ožinskas
- „ 100 — V. Šimutis
- „ 100 — S. Čekauskas
- „ 100 — B. Daratenienė
- „ 100 — L. Kurtiv

- „ 100 — A. Balužis
- „ 100 — J. Urbanavičius
- „ 100 — A. Markūnas
- „ 100 — K. Žulis
- „ 100 — A. Audžavičius
- „ 100 — J. Zigmantas
- „ 100 — A. Vituris
- „ 100 — G. Aleliūnas
- „ 100 — A. Subelko
- „ 100 — O. Mutis
- „ 100 — K. Mankus
- „ 100 — K. Deveikis
- „ 60 — Ruplėnas
- „ 50 — F. Počiūnas
- „ 50 — V. Norkaitis
- „ 50 — J. Polikas
- „ 50 — D. Pinkevičius
- „ 50 — E. Savatis
- „ 50 — K. Leveikis
- „ 50 — A. Beiga
- „ 50 — V. Deveikis
- „ 50 — J. Šulnis
- „ 50 — J. Lukšas
- „ 50 — A. Mikėnas
- „ 50 — E. Vitkauskas
- „ 50 — R. Kučinskas
- „ 50 — R. Butkus
- „ 50 — S. Rudėnas
- „ 50 — M. Pakalnis
- „ 50 — S. Pavilauskas
- „ 50 — B. Dėdela
- „ 50 — B. Rukšėnas
- „ 50 — J. Gradeckas
- „ 50 — B. Kulionis
- „ 50 — B. Norbutas
- „ 40 — D. Barsdžius
- „ 20 — A. Matulis
- „ 20 — A. Kušlis
- „ 20 — V. Kažekevičius
- „ 20 — J. Petraitis
- „ 20 — S. Kruklis

Gedulingas pamaldas "Santo Cristo" bažnyčioje užsakė ir padovanojo ponis Bronė Aleliūnienė.

AUKOS SURINKTOS AVELLANEDOJE

- \$ 500 — J. Šulnis
- „ 500 — B. Deveikis
- „ 300 — P. Guzikauskas
- „ 200 — P. Sakalauskas
- „ 200 — L. Avulis
- „ 200 — A. Marenholcas
- „ 100 — B. Vaiciūnas
- „ 100 — A. Samanauskas
- „ 100 — A. Naujokas
- „ 100 — J. Balnis
- „ 100 — V. Dijokas
- „ 100 — Karalauskas

MIRĖ PRANAS AUŠKALNIS

Š. m. rugsėjo 4 d. Ituzaiingo senelių prieglaudoje su šiuo pasauliu atsiskyrė Pranas Auškalis, gimęs 1885 metais, Šilalės parapijoje, Tauragės apskr. Argentinon atvyko 1929 metais; dirbo įvairiose įmonėse. Ilgesnį laiką gyveno Pompeya. Vėliau nusipirko žemės sklypėlį San Juan vietoje prie Ituzaiingo, kur vienišas savo namelyje praleido senatvės dienas. Pranas Auškalis buvo labai ramus ir tylus žemaitis, jis atsiskyrė net prieglaudos iki liga neprivertė. Paskutiniu laiku ligoje, jam daug padėjo tamė pačiame kaime gyveną ponai Saldanavičiai, kurie jį globojo. Prieš porą savaitių buvo internuotas į senelių prieglaudą Ituzaiingo, kur aprūpintas bažnytiniais sakramentais ramiai užmigo Viešpatyje.

Rugsėjo 5 d. buvo palaidotas "Libertad" kapinėse prie Ituzaiingo. Velionį į kapus palydėjo kun. Ant. Lubickas. Laidotuviams rūpinosi ponas Juozas Saldanavičius, paaudodamas velioniu nuosavę vainiką gyvų gėlių. Laidotuvų išlaidos buvo padengtos iš velionio paliktų santaupų. Velionis jokių giminių Argentinijoje nepalikė, nes buvo nevedęs. Liko tikti Lietuvoje giminės Šilalės parapijoje.

Užkurių šeima užsakė iškilmingas Mišias už Stanislovo Užkurio sielą vieno ir pusės metų mirimo sukakties proga. Iškilmingos Mišios bus atlaikytos rugsėjo 11 d. 10 val. Šv. Kazimiero bažnyčioje.

Kviečiame apsilankyti visus prietelius ir pažįstamus.

Užkurių šeima

- \$ 100 — V. Petrokas
- „ 100 — J. Kriškėičūnas
- „ 100 — A. Naujokas

Iš viso aukų surinkta \$ 24.590

Išleista

- 1) Laidotuvėms \$ 10.000
- 2) Vainikai „ 2.000

Liko \$ 12.590

Šventos Mišios Aušros Vartų Bažnyčioje

RUGSĖJO MENUO

- 7 d. 6,50 val. už Petronį ir Rastauską.
- 10 už Marijoną ir Domininką Kisieličius.
- 9 d. 6,50 val. už Vincentą Lipinską.
- 10 d. 8,15 val. už Pranciškų Šapą.
- 9 val. už Konstanciją Račkienę.
- 11 d. 10,30 val. už Lietuvą.
- 12 d. 6,50 val. už Kun. Antaną Andriušį.
- 13 d. 6,50 val. už Marcinkevičių šeimą.
- 8,15 val. už Vineą ir Antaną Juožiūsius
- 14 d. 6,50 val. už Romualdą Marcinkevičių.
- 15 d. 6,50 val. už Lipinskių šeimą.
- 7,30 val. už Joną Vasiliauską ir tėvus.
- 16 d. 9 val. už Petrą Karavaitį. Užsakė p. Aleliūnienė.
- 17 d. 7 val. už Vaišvilų šeimos mirusius
- 8, 15 val. už Antoniją Trimonienę
- 18 d. 10,30 val. už Martyną Našlėną. Užsakė Anelė Našlėnienė ir dukrelė.
- 20 d. 9 val. už Julijoną Kalibaitienę
- 21 d. 6,50 val. už Julijoną Naujoką
- 22 d. 9 val. už Vytautą Jusaitį ir Bernardą Juozaitį
- 23 d. 8,15 val. už Vytautą Jusaitį ir Bernardą Juozaitį
- 24 d. 6,50 val. už Joną Motekūną — 9 val. už Mariją Baranauskienę. Užsakė Kazimieras Baranauskas
- 25 d. 10,30 val. už Stefaniją Mačionytę-Satiene
- 28 d. 6,50 val. už Šimkūnų ir Šilakių šeimas.

BERISSE

11 d. 10 val. už Evą Kulikauskienę, mirusią Lietuvoje. Užsakė sūnus Kulikauskas.

25 d. 10 val. už Juozą Intą. Užsakė Gyvojo Rožančiaus draugija.

TEMPERLEY

18 d. 10 val. už Vincą Kučinską ir Pranciškų Pačesą.

COCHERIA
LOS CONSTITUYENTES
NUOLATINIS PATARNAVIMAS AUTAIS
Lietuviams specialiai 20 % nuolaidos
Avenida de los Constituyentes 5927
Telefono: 52-9511 arba 53-4924

Susisiekimo nelaimėje žuvus mano mylimam broliui PETRUI KARAVAIČIUI, dėkoju mieliams tautiečiams, dalyvavusiems pamaldose Santo Cristo bažnyčioje už velionies vėlę, palydėjusiems paskutinėj šio gyvenimo kelionėj, atsiuntusiems gėlių vainikus ir pareiškusiems užuojautas velionies artimiesiems.
Liūdinti sesuo Br. K. Aleliūnienė ir Šeima

• BARRETAS • CARRETELLAS
• CARRITOS • PUNTAS
• CORTAFRIOS • PALAS
• GRINFAS • PLANCHAS

Fábrica de Baldes y Canastos Reforzados para la construcción
JUAN HORACIO CZOP e Hijo
ISLETA 1313 T. E. 208 - 8717
Valentin Alsina

Casa "DOMICELA"
Sav. A. LEVANAČIUS
ĮVAIRIŲ RŪŠIŲ MEGZTINIAI,
ŠALIKAI, KAMPEROS
Šilko ir drobės išdirbiniai
— PRIEINAMOS KAINOS —
CANADA 2025 Lanús O.

Casa MUSKETAS
Parduoda
PLOKŠTELES, PIANINUS,
AKORDEONUS, BANDEONUS
TELEVISIJOS APARATUS
ISNUOMUOJAMA PIANINUS
T. E. 50 - 5948 Sanabria 2790-92

LIETUVIŠKA AUDYKLA "DROBĖ"
Savininkas VYTAUTAS DORELIS
Parduoda lietuviškai raštuotas drobes, languotas staltieses bei lygias kitas medžiagas.
Kainos be konkurencijos, nes parduodama pačiame fabrike.
BOGOTA 4175 Cerro, Montevideo, Uruguay
Telefonas 22 - 17 - 77

Vitrinų Fabrikas
"VITRAL"
Sav. W. A. Rastauskas
Įrengimas moderniškų vitrinų prekybos namams ir krautuvėms.
Av. SAN MARTIN 3038
Lomas del Mirador

Turismo Mundial
25 de Mayo 611 - 1er. P.
T. E. 32 - 2412

MINKŠTŲ KĖDŽIŲ FABRIKAS
GAMINAMOS ĮVAIRIŲ STILIŲ MINKSTOS IR STIPRIOS KĖDĖS.
ATLIEKAMI ĮVAIRŪS STALIAUS DARBAI.
Savininkas
Jonas Janušis
COCHABAMBA 1811-17
Villa Scasso
T. E. 68 - 7208

ALBERTO E. TIMINSKAS
"COCHERIA"
AMBULANCIAS - SEPELIOS - CASAMIENTOS
Pasirūpina laidotuviams — veža ligonius — daro keliones į tolimesnes vietas — nuomuoja automobilius vestuvėms ir krikštynoms.
AV. PAVON 11070 T. E. 243 - 5654 Sucursal
Temperley BALCARCE 510
F.C.N.G.R. Lomas de Zamora

Buenos Aires Avellaneda

Š. m. rugsėjo 24 d. 21 val. Lietuvių salione, Brasil 835, Avellanedoje, Aušros Vartų Parapinės Mokyklos "Exaliumnai" ruošia

DIDELI PAVASARIO FESTIVALI SU ŠOKIAIS.

Programoje pasirodys Ramona Galarza, "Los Andariegos", Enrique Dumas ir kiti įvairūs numeriai iš LR4 Radio Splendid.

RASO P. LEONAS KANČAUSKAS

(atkelta iš 6 psl.)

mobilis nakties metu, kuris ją parmušė einant per gatvę. Automobilis pabėgo ją palikdamas be sąmonės.

Pas žemaičius ir Kiaupus trejeta valandų pasisvečiavę grįžome atgal į Hamiltoną, pilni geriausių įspūdžių.

Po savaitės viešnagės Hamiltone išvykome į Torontą. Mus atvyko nušveitė Aloyzas Kuolas, su kuriuo teko kartu ilgai dirbti ir gyventi karo metu Vokietijoje.

Privažiavus Torontą pasirodė šio gražaus miesto pulkūs vaizdai, nes miestas stovi ant neaukštų kalnelių jų žvynuose slėniuose. Toronte yra veikli ir turtinga lietuvių kolonija, kuriuos darbo vaisiai ir veikia pasaulio lietuvių spaudoje dažnai nušviečiama. Čia yra begalės mūsų draugų, bei pažįstamų atvykusių iš Vokietijos ir Anglijos, todėl jau pirmą mūsų buvimo dieną teko apsilankyti nevieno namuose ir pajusti jų vaišingumą. Čia yra gyvenę ar dar dabar gyvena nemažai atvykusių iš Argentinos, kurie su kartelių prisimena Argentinijoje pragyventus metus. Rugsėjo 14 dieną buvome maľoniškai sutikti V. ir B. Baranauskų jų nuosavose namuose. Jie į Kanadą yra nuvykę prieš 5 metus ir šią dieną gyvena taip kaip civilizuoto pasaulio žmogus turi gyventi, o ne taip kaip prieš 5 metus gyveno Argentinijoje. Kadangi turėjome vykti pas kitus pažįstamus, tai turėjome palikti p. Baranauskų namus su pasižadėjimu, kad dar juos aplankysime. Maloniausias susitikimas yra su Argentinijoje gyvenusiais, kuriems yra įdomu kokios nors žinios apie Argentiną ir niekada netrūksta kalbos. Su negyvenusiais Argentinijoje yra sunkiau kalbėti, nes jie prašo pasakoti apie darbininko gyvenimą Argentinijoje o tas daryti kartais labai nepatogu, kada reikia kalbėti apie ten dvylika metų pragyvenimą, sunkiai kanadiečius įtikinančiose sąlygose. Po maždaug savaitės viešnagės Toronte grįšime atgal į JAV ir apsisistosime J. ir M. Bačiūnų vasarvietėje, Sodus, Michigan.

Leonas Kančauskas

Toronto, 15-8-60.

MINDAUGO draugija savo patalpose rugsėjo 24 dieną 21 val. ruošia

TAUTOS ŠVENTĖS PAMINĖJIMĄ.

Programoje:

- Paskaita apie Rugsėjo 8-tą.
 - Dainos ir tautiniai šokiai, kuriuos išpildys Buenos Aires Ansambličiai, vadovaujant Vyt. Cibavičiui ir Vyt. Rastauskui
- Kviečiami visi Berisšiečiai!*

Šeštadienio Mokyklos vakaras

Avellanedos ir Temperley šeštadieninės mokyklės kartu surengė labai gražų vakarą, kuris įvyko rugsėjo 3 d. lietuvių parapijos salėje. Šio vakaro visas pelnas paskirtas Vasario 16-tos gimnazijai paremti. Tai kilnus ir labai gražus sumanymas, kurį realizavo ponis mok. Ona Kairėlienė, Avellanedos šeštadieninės mokyklos vėdėja.

Atidarymo žodį pasakė ponis mok. O. Kairėlienė, išskeldama šeštadieninės mokyklos reikšmę ir kartu apgailestaudama, kad tėvai pilnai nepasinaudojo ta mokykla: tik mažas skaičius mokinių paskutiniu metu lanko tą mokyklą. Nežiūrint visko mokykla veikia Avellanedoje ir Temperley, kurios pajėgė suruošti šį vakarą.

Apie vasario 16-tos gimnaziją ir reikalingumą ją paremti kalbėjo Karių ir Savanorių Sąjungos pirmininkas p. Antanas Balčiūnas. Savo kalboje prelegentas pabrėžė mokslus einančio jaunimo paruošimo svarbą ateities darbams. Ši gimnazija atšventė savo dešimtmetį, per kurį išleido visą eilę jaunuolių, kurie toliau ruošiasi įvairiuose Europos universitetuose. Bet įdomiausia, kad Vasario 16-tos gimnazija išsilauko lietuvių slunčiamomis aukomis. Šią gimnaziją taip pat šelpia kitataučiai, kaip šveicarų Caritas, vokiečių vyriausybė. Paskutiniu metu gimnazijoje lankėsi vokiečių ministras Oberlanderis, kuris pažadėjo savo pagalbą mokytojams, kurie su labai mažu atlyginimu dirba šį kultūrinio ir tautinio auklėjimo darbą. Ponas Balčiūnas užbaigdamas savo kalbą, kvietė visas organizacijas prisidėti prie šios vienintelės lietuvių gimnazijos savo aukomis.

Meninėje dalyje pasirodė Avellanedos ir Temperley mokyklos mokinių su montažu "Šalis Ta Lietuva vadinas". Montażą paruošė p. mok. O. Kairėlienė talkininkaujant mergaičių sekretui ir akordeonistui V. Cibavičiui. Montażą atliekančios mergaitės buvo apsiręngusios tautiniais drabužiais, viduryje scenos stovėjo lietuviška trispalvė. Montażo melodijos ir mergaičių deklamacijos nukėlė valandei visus žiūrovus į Tėvynės žalias pievas ir margus laukus, išspausdamos ne vienam asarą. Montażas buvo atliktas su dideliu įsijautimu ir meile.

Jauna solistė p. Liucija Paliulionytė-Vedegienė, išpildė šias daineles: "Laukų Rožė" Sloton ir "Pasakykit" A. Račiūno, akompanuojant p. Marytei Čikštaitėi. Publika karštais plojimais iškvietė antrą kart padainuoti dar vieną dainelę.

Mišrus choras, vadovaujamas V. Cibavičiaus sudainavo "Augštal dangus" ir "Per girią girelę". Tautinių šokių grupę vadovaujama p. Vyt. Rastausko sušoko: Lenciuogėlį, Kepurinę, Sustą, Mikitą, Malūną ir kitus šokius, publikai stipriai plojant. Tenka pažymėti, kad šį tautinių šokių grupę yra pasiekusi aukštą meninį lygį, kurį pripažįsta ir kitataučiai, žaviedamiesi lietuviškų šokių mikrumu ir spalvingumu.

Meninėje programai pasibaigus veikė loterija ir "rifas", kuriame buvo vertingų dalykų kaip graži kėdė, keleta tortų, vyno bonka. Vakarą dalyviai parodė didelį susidomėjimą kiek programa, tiek ir loterija. Tik gaila, kad mažai matėsi lietuviško jaunimo, kuriam kaip tik būtų naudinga buvę išgirsti tiek daug lietuviškų melodijų ir kartu pabendrauti su šeštadienio mokykla, kuri pirmą kartą išdriso viešai pasirodyti su tokia plačia programa.

Linkėtina, kad kitos lietuviškos organizacijos pasektų šeštadienio mokyklos pavyzdžiui, surengiant panašų vakarą dėl Vasario 16-tos gimnazijos.

LAIKAS

PATRIJOTINIO
RELIGINIO
TURINIO
LAIKRAŠTIS

Redaguoja Redakcinė Kolegija. Atsakingas Redaktorius — J. Duoba; Administratorius — P. Gudelevičius. Rankraščiai taisomi, pertvarkomi Redakcijos nuožiūra; nesunaudoti — gražinami tik autoriaus prašant. KAINA: Argentinoje metams \$ 100.—, pusm. \$ 55.—, vienas nr. \$ 4.—, Urugvajuje met. 12 ur, p. Kitur — met. 3 dol. Oro paštas met. 5 dol.

XII METAI Nr. 264

6 DE SETIEMBRE

PASAULIO LIETUVIŲ BENDRUOMENĖS VALDYBA SKELBIA JAUNIMO DRAMOS KONKURSA

1. P. L. B. Valdybos skelbiamame Jaunimo Dramos Konkurse gali dalyvauti viso pasaulio lietuviai kūrėjai.

2. Dramos taikomos pradžios arba aukštesniųjų mokyklų amžiaus jaunimui. Žanrą ir temą pasirenka patys dramų autoriai. Dramos sceninis laikas 1½ — val. Pastatymo išlaidos derintinos su išėivijos teatrų materialiniu pajėgumu. Premijos neskiriamos, jei nebus pakankamai vertingų ir šias sąlygas atitinkančių dramų kūrinių.

3. Dramų rankraščiai parašomi mašinėle ir pasirašomi slapyvardžiu. Atskirame uždaramame voke duodama autoriaus pavardė ir adresas su slapyvardžiu ir dramos pavadinimu. Vokai, ant kurių autoriai užrašys "nelaimėjus neatplėšti", nebus atidaromi ir kartu su rankraščiu gražinami autoriaus nurodytu adresu.

4. Už dvi geriausias dramas skiriamos premijos. *Pirmoji premija — tūkstantis dolerių* (Mecenatas JAV Lietuvių Bendruomenė). *Antroji premija — penki šimtai dolerių* (Mecenatas Kanados Lietuvių Bendruomenė).

5. Tas pats autorius gali gauti abi premijas.

6. Premijas laimėjusių dramų pastatymo teisę trejus metus nuo premijos įteikimo dienos turi Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba.

7. Konkurso Jury Komisijos sudėtis PLB Valdybos bus paskelbta vėliau.

8. Paskutinė data konkursiniams rankraščiams įteikti (pašto išsiuntimo data) — 1961 metų spalio mėn. 1 d.

9. Rankraščius siųsti šiuo adresu: PLB Valdybos Sekretorius p. Kęstutis GRIGAITIS, 622 Davenport Rd., Toronto, Ont., Canada.

Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Valdyba

• P. Kisieliūs, gyvenęs Brasil 571, Avellaneda, laukia iš Meksikos atvykstantį savo brolių kunigą salezietį, kuris mėnesį laiko pabus svečiuose Avellanedoje.

• Kvirinas Runimas, žymus gitarų specialistas turėjo pasikalbėjimą su meno žurnalo "Istonicum" reporteriu apie gitaras. Buvo padarytos gitarų nuotraukos, kurios pasirodys mėnėtame žurnale.

Pereitą savaitę "Noticiero Panamericano" nufilmavo gitarų darbo procesą, kuris bus rodomas filmų apžvalgoje visoje P. Amerikoje. Tokiu būdu lietuvių vardas nuskambės plačiai; tuo pačiu prisidės prie Lietuvos pagarsinimo.

• Elenai ir Jonai Šimkevičiams birželio 18 d. gimė sūnus Klaudijus, kuris turi dviejų metelių sesutę Kristiną.

• Andrius Ramanauskas, pasižymėjęs vaidintojas filmoje "Rio Abajo" apsigyveno Montevideo mieste San Jose gatvėje, kur įsitaisė didelę užkandinę.

• Ambrozijus Mesonis, gyvenęs Curupayti 1009, Lanus, sunkiai serga ir yra slaugomas savo žmonos.

• Bronius Eidukonis yra internuotas Avellanedos poliklinikoje, kur jam bus padaryta vidinė operacija.

Lietuvių Prekybininkų vakaras, kuris turėjo įvykti rugsėjo 17 d. yra dėl tam tikrų svarbių priežasčių atidedamas vėlesniam laikui.

P A D Ė K A

Nuoširdžiai dėkoju lietuviui optikui p. V. Rasiūniui (Moron, General Acha 876) už labai rūpestingą akių priskirimą man ir mano žmonai!

Dr. J. Mačernis

• MONTE GRANDE parduodamas sklypas 510 kv. m. apie 11 kvadrų nuo stoties ir porą kv. iki grįstos gatvės, 40.000 pezų su lengvatomis išsimokėti. J. Daujotas, Capital, arti hospital Tornu, Pasaje Mariano Demaria 446.

Argentinos Lietuvių Organizacijų ir Spaudos Taryba, rugsėjo 23 dieną 19 val. Lietuvių Parapijos patalpose, šaukia

VISUOTINĄ NARIŲ SUSIRINKIMĄ,

kuriame įvyks nauji Tarybos narių rinkimai ir Argentinos Lietuvių Kultūros Fondo suformavimas.

ALOST Taryba

Lietuvių Susivienijimo Argentinijoje Moterų Skyrius Dr. Vinco Kudirkos salione š. m. rugsėjo 24 d. 21 val. rengia iškilmingą

PAVASARIO SUTIKIMO VERMUTĄ.

Programoje numatytos vaisės, įvairūs šposai ir žaidimai, po kurių seks šokiai jauniems ir seniems.

Parsiduoda mašina "Tupi de banco" su monofaziniu motoru ir vienas priekalas vokiškos firmos. Teirautis: Monasterio 1517, Capital (už Sagrado Corazon bažnyčios).

Parduodamas šaldytuvas Chopero su alaus švininiu, "serpentinu" su 25 m. ilgio. Visas įrengimas su indais ir bačkutėmis. Teirautis: Remedios de Escalada 2700, V. Alsina.

LIETUVIŲ CENTRO JAUNIMO SEKCIJOS KOMISIJA

š. m. rugsėjo 24 d. 21 val. Centro Salione rengia

PAVASARIO VERMUTĄ

kurio metu įvyks pavasario karalienės rinkimai.

Gros Lietuvių Centro Jaunimo orkestras

